



વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ શ્રી સિદ્ધાચળજી સ્તવન....	(૭૦ છંદ સુરવાડા.)		૧૨૫
૨ મથુરાનો કંકાલીટીલો. (અનુવાદક મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી.)....			૧૨૬
૩ શ્રી શત્રુજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ. (આત્મવલ્લભ)			૧૩૧
૪ જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદય.	(કલ્યાણભાઈ દલસુખભાઈ ઝવેરી બી. એ.)		૧૩૬
૫ સેવા-ધર્મના મંત્ર.	(વિકૃલદાસ મૂં શાહ.)		૧૪૦
૬ વર્તમાન સમાચાર, સ્વીકાર સમાલોચના.			૧૪૪
૭ આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ.			૧૪૫
૮ મુનિવિહારથી થતા લાભો.			૧૫૩

શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામીનું ચરિત્ર.

પ્રભુજીના પ્રથમ ગણધર દત્તાના પૂર્વજનું અલૌકિક વૃત્તાંત, શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામીના ત્રણ ભવોનું સુંદર અને મનોહર ચરિત્ર, સાથે દેવોએ કરેલ પ્રભુના જન્મમહોત્સવ વગેરે પંચકલ્યાણકોનું અને તે વખતની અપૂર્વ ભક્તિનું રસિક, ચિંતાકર્ષક અને વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન, પ્રભુજીએ દાન, શીયલ, તપ, ભાવ, આરતી અને તરવો ઉપર અપૂર્વ દેશના સાથે જણાવેલ અનેક કથાઓ, વિવિધ ઉપદેશથી ભરપૂર એકંદર ત્રીશ બોધપ્રદ કથાઓથી ભરપૂર આ ચરિત્રની રચના છે. કિં. ૩૧ ૧-૧૨-૦

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

શ્રી વિમલનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શ્રી વિમલનાથ મહારાજના પૂર્વજનો સહિતનું સંપૂર્ણ ચરિત્ર, સાથે ધર્મનો પ્રસાવ, લેહો, શ્રાવકના વ્રતોના અધિકાર અને જૈનધર્મના શિક્ષણનો સુંદર ઉપદેશ વિવિધ પાંચીશ કથાઓ સહિત આપેલ છે. ગ્રંથની રચના અલૌકિક હોઈ વાચકના આત્માને શાંત રસ પ્રગટાવી, મોક્ષ સન્મુખ લઈ જાય છે. કિં. પોણા બે રૂપૈયા

લખો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

ભાવનગર ધી “આનંદ” પ્રાન્ટીંગ પ્રેસમાં—શાહ ગુલામચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

યદુત મો મદ્રાઃ સદ્ધર્મસાધનયોગ્યત્વમાત્મનોઽભિલષદ્ધિર્ભવ-
દ્ધિસ્તાવદિદમાદૌ કર્તવ્યં ભવતિ યદુત સેવનીયા દયાલુતા ન
વિધેયઃ પરપરિભવઃ મોક્તવ્યા કોપનતા વર્જનીયો દુર્જનસંસર્ગઃ
વિરહિતવ્યાલીકવાદિતા અમ્ભસનીયો ગુણાનુરાગઃ ન કાર્યા
ચૌર્યબુદ્ધિઃ ત્યજનીયો મિથ્યાભિમાનઃ વારણીયઃ પરદારાભિલાષઃ
પરિહર્તવ્યો ધનાદિર્ગર્વઃ ।

તતો મવિષ્યતિ ભવતાં સર્વજ્ઞોપજ્ઞ સદ્ધર્માનુષ્ઠાનયોગ્યતા ॥

ઉપમિતિ મ્મવપ્રપશ્ચા કથા-સત્તમ પ્રસ્તાવ.

પુસ્તક ૨૮ { વીર સં. ૨૪૬૭. પૌષ. આત્મ સં. ૩૬. } અંક ૬ ટો.

શ્રી સિદ્ધાયલ્લ સ્તવન.

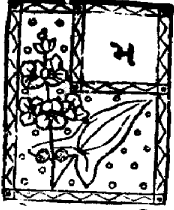
(રાગ—લાવણીનો, દેશી—નગર ધુલેવા મંડનસ્વામી.)

સિદ્ધાયલ્લ સ્વામી શિવગામી,	રિષભદેવલ્લ જિનરાયાલ્લ;
ધરીયે ધ્યાન પ્રીતે ભવિ પ્રાણી,	સમતા ધરી શુભ છાયાલ્લ. ૧
ગિરિપતિ ગુણગાતાં ગિરિ ધ્યાતાં,	ભય સઘળા દૂર થાવેલ્લ;
રિદ્ધિ સિદ્ધિ આત્મ તાણી જે,	દેખે નિજ પદ પાવેલ્લ. ૨
રાજ ચૌદમે તીર્થ ન એ સમ,	વદે જિનેશ્વર સ્વામીલ્લ;
જગ જન સિદ્ધ અનંત ગથા ત્યાં,	સ્વામી થયા વિશરામીલ્લ. ૩
યુગાદિ જિન આગે ઇણગિરિ,	મીલી સુરાસુર આવેલ્લ;
ગર્વ છોડી ગાવે ગુણુ :જિનવર,	આતમ ઉચ્ચ બનાવેલ્લ. ૪
આદિ જિન મૂર્તિ અવિકારી,	દિઠે આનંદ થાવેલ્લ;
દિઠે દુર્ગતિ દૂર નિવારે,	નાથ પ્રભુલ્લ પ્રભાવેલ્લ. ૫
દેવ પ્રથમ એ પ્રથમ મુનિનૃપ,	થયા ભવિ તુમ માનોલ્લ;
વદે ઝવેર પ્રભુનો બાળક,	જિન ઉત્તમ જગ બાણુલ્લ. ૬

ૐ છં સુરવાડા.

મથુરાનો કંકાલીટીલો.

(મૂળ લેખક—ચંદ્રચૂડ ચતુર્વેદી.)



મથુરામાં કંકાલીટીલો નામની એક પુરાણી ભૂમિ છે. તેની પાસે એક મંદિર છે જેમાં એક બહુ જ જુનો નકસીદાર પથરનો સ્તંભ છે જેનું નામ કંકાલીદેવી છે. આ નામના અનુસારે પાસે રહેલ માટીના ઢગવાલી ભૂમિનું નામ કંકાલીટીલો (જુના ખડેરોના વિનાશથી થએલ માટીનો ઢગલો) કહેવાય છે. આ સ્થાન મથુરાથી નૈઋત્યમાં આગ્રા અને ગોવર્ધન તરફ જતી સડકોની વચ્ચેમાં છે. આ ટીલામાંથી બે હજાર વર્ષથી પણ અધિક પુરાણાં જૈન મંદિરોના અવશેષો નીકળ્યા છે તે અવશેષો સ્તુપ તોરણ આચાગપટ (સન્માન સૂચક ફલક) ખાંભા, ખાંભાની ઉપરના ભાગ, પાટ છત્ર, મૂર્તિ વિગેરે સ્વરૂપમાં છે. જે ટીલામાંથી આશરે ૧૧૦ શિલાલેખ પણ નિકળ્યા છે. આ લેખો તથા પુરાણા પદાર્થોથી જૈન ધર્મ સખંધી અનેક નવીન બાબતોનો ખ્યાલ થયો છે; આથી એ પણ નક્કી થયું છે કે જૈન ધર્મ તે ઐદ્ધ ધર્મની શાખા નથી—

પુરાતત્વ વિષયક શોધખોળથી આપણે આપણા દેશની પ્રાચીન સભ્યતા અને કારીગરી સંબંધે ઘણું જાણી શકીએ છીએ. કંકાલી-ટીલામાંથી મળતી ચીજોથી એ સિદ્ધ થાય છે કે જૈન ધર્મ ઇ. સ. પૂર્વે પાંચસો વર્ષે ભારતમાં હતો, અને ખૂબ ઉન્નતિશીલ હતો. આ લેખમાં લેખક મહાશયે મથુરાના કંકાલી ટીલામાંથી નીકળેલ મૂર્તિઓ વિગેરેનો અતિ સુંદર પરિચય કરાવ્યો છે.

તંત્રી, સરસ્વતી.

તે એમાંથી નીકળ્યો નથી. ઇ. સ. પૂર્વે દોઢસો બસો વર્ષ પહેલાં પણ મથુરામાં જૈન મંદિર હતા. આ ધર્મની હક્કા સ્ત્રીઓ પણ લેતી હતી; તથા જૈન ધર્મના આચાર્યો સ્થાને સ્થાને વ્યાખ્યાનો આપી લોકોને જૈનધર્મ તરફ ખેંચતા હતા.

કંકાલીટીલો (માટીનો ટેકરો) ૫૦૦ ફુટ લાંબો અને ૩૫૦ ફુટ પહોળો છે.

મથુરાનો કંકાલીટીલા.

૧૨૭

ત્યાંના નિવાસીઓ તેને જોદી જોદી ઘણા વખતથી જુની ઇંટો કાઢતા હતા, પહેલાં વહેલાં જનરલ કનિંગહામનું ધ્યાન તેના તરફ ગયું. તેણે ઇ. સ. ૧૮૭૧ માં ટેકરાના એક ભાગને જોદી પુરાણી વસ્તુઓ કાઢી. ઇ. સ. ૧૮૭૫ માં મથુરાના કલેક્ટર પ્રસિદ્ધ ગ્રાઉજ સાહેબે તે જોદો, તેને પણ અહીંથી ઘણી વસ્તુઓ મળી. ઇ. સ. ૧૮૮૭ થી ૧૮૯૬ સુધી ડો. બર્જેસ અને ડો. કુહરરેએ આ ટેકરાપર અનેકવાર જોદકામ ચલાવ્યું અને તેની અંદરથી જોદીને અનેક વસ્તુઓ મેળવી. કનિંગહામને જેટલા શિલાલેખો મળ્યા છે તેમાંથી કેટલાક લેખો બહુ પ્રાચીન છે, કેટલાક લેખોપર કનિષ્ક, હવિષ્ક તથા વાસુદેવના નામો મળે છે.

આ ટીલાને જોદતાં ડો. કુહરરને વિશેષ સફળતા મળી છે. આ સાહેબ લખનજીના અભયબરના અધ્યક્ષ પણ હતા, તેમજ પુરાતત્વવિષયક શોધખોળનું કામ પણ કરતા હતા. તે ઇ. સ. ૧૮૯૮ માં ગવર્મેન્ટની નોકરી છોડીને આ દેશમાંથી ચાલ્યા ગયા છે; તેણે ઇ. સ. ૧૮૮૯ માં ગવર્મેન્ટપર પુરાતત્વ સંબંધી જે રીપોર્ટ મોકલ્યો હતો તેમાં કંકાલી ટીલામાંથી મળેલ અનેક વસ્તુઓનું વર્ણન છે.

જેમાંથી કેટલાકના નામ અમો નીચે આપીએ છીએ.

૧ શ્વેતાંબર તીર્થંકરોની ૧૦ મૂર્તિઓ તેની પર લેખ પણ છે, જે પૈકીના ચાર લેખો તો એવા છે કે જેનાથી જૈન ઇતિહાસની કેંક વિશેષ પરિસ્થિતિ માલુમ પડે છે.

૨ શ્વેતાંબર જૈનના એક વિશાળ મંદિરના ૩૪ ટુકડા કે જે હવિષ્ક રાજાના કાળના છે.

૩ ૬૦ મહાવીરની એક મૂર્તિ જેની ચારે બાજુ ૨૩ તીર્થંકર છે.

૪ સં. ૧૦૩૬ તથા ૧૧૩૪ માં બનેલ પદ્મપ્રભુની બે મૂર્તિઓ છે.

૫ પહેલી શતાબ્દિમાં બનેલા બોધિસત્વ અમોઘ સિદ્ધાર્થની એક મૂર્તિ (ખૈમ્બ).

૬ નાચનારીનો એક પુરાકદની મૂર્તિવાળો એક થાંભલો.

૭ યુદ્ધની ૧૦ મૂર્તિઓ લેખ સહિત.

૮ એક અતિશય સુંદર ચાર કુટના વ્યાસ (ઘેરાવા) વાળું પત્થરનું છત્ર.

આ ટીલામાંથી જૈન તથા જોદ એ બંને ધર્મો સાથે સંબંધ રાખનારી વસ્તુઓ મળી છે માટે એ ચોક્કસ છે કે મથુરામાં જૈન તથા જોદ એ બંનેનું પ્રાબલ્ય હતું.

ઇ. સં. ૧૮૮૯-૯૦ માં જ્યારે જૈન સ્તૂપ તથા દ્વિગંબર જૈન મંદિરનું જોદકામ થયું ત્યારે જૈન તીર્થંકરોની ૮૦ મૂર્તિઓ નીકળી તેની સાથે જ પાષા-જુની પાઠ્યોના ૧૨૦ ટુકડા નીકળ્યા છે. ઘણા શિલાલેખો મળ્યા; જે પૈકીના ૧૭ લેખ અતિ પ્રાચીન છે. કિંતુ એ કરતાં વિશેષ કામ ઇ. સ. ૧૮૯૦-૯૧ માં થયું. આ વર્ષમાં નીકળેલ વસ્તુઓમાંથી કેટલીકનો ઉલ્લેખ નીચે મુજબ છે.

૧૨૮

ઓ આત્માનંદ પ્રકાશ

૧ પત્થરના ૭૩૭ ટુકડા જેની ઉપર ઘણું જ સુંદર કામ થયેલ છે જેમાં પાટયો, ચૌખુટ, થાંભલા, તોરણ, દરવાજા અને મૂર્તિઓ વિગેરેનો સમાવેશ થાય છે.

૨ તેમાં ૬૨ ટુકડા એવા છે કે જેની પર લેખ ખોદાયેલ છે, આ લેખો ઇ. સ. પૂર્વે ૧૫૦ વર્ષથી પ્રારંભીને ઇ. સ. ૧૦૩૨ સુધીનાં છે.

૩ તેમાં એક લેખ તો એવો છે કે જેની લીપિ ઉપરોક્ત લેખથી પણ જુની છે, જે ઇ. સ. પૂર્વે ૧૫૦ વર્ષની અગાઉ ખોદાયેલ છે. આ લેખ એક મંદિરનો છે જેમાં મંદિર કરાવનારનું પણ નામ છે. આથી એ સિદ્ધ થાય છે કે મથુરામાં ઇ. સ. પહેલાના સેંકડો વર્ષ પહેલા જૈન મંદિર હયાત હતા, તેની ઉપરની કારીગરી એ સિદ્ધ કરે છે કે શિલ્પકળા આ દેશમાં બે અઢીહજાર વર્ષ પહેલાં ઉત્કૃષ્ટતાને પ્રાપ્ત કરી ચુકી હતી.

૪ એક બીજો લેખ મળ્યો છે જે એક મૂર્તિની ડાબી બાજુ ખોદેલ છે. તેમાં લખેલ છે કે આ મૂર્તિ ઇ. સ. ૧૫૬ ની લગભગમાં સ્થાપેલ હતી અને તે એક એવા સ્તૂપ ઉપર હતી કે જેને દેવોએ બનાવ્યો હતો. આથી એ સમજી શકાય છે કે જ્યારે આ શિલાલેખ ખોદાયો ત્યારે આ લેખમાં સૂચિત કરેલ સ્તૂપ થયાને એટલાં વર્ષો વ્યતીત થયા હતા કે ત્યાંના મનુષ્યો તે સ્તૂપના કરનારને તથા તે સ્તૂપની બનાવટના કાળને બિલકુલ ભૂલી ગયા હતા. સૌભાગ્યની વાત છે કે તે સ્તૂપ પણ મળી આવ્યો છે. ખોદતાં ખોદતાં ઇ. સ. ૧૮૬૦ માં તે સ્તૂપ પણ નીકળ્યો છે.

આ સંયોગોમાં પૂરાતત્વના બાણકારોએ એવું અનુમાન કર્યું છે કે આ સ્તૂપ ઇશુખ્રિસ્તની પૂર્વે અનેક શતક પહેલા બન્યો હતો. આથી સંભવ છે કે આ ઇમારત આર્યાવર્તમાં વિશેષ પ્રાચીન હશે.

ડો. કુહરરે ઇ. સ. ૧૮૬૫ માં પણ આ કંકાલી ટેકરાનું ખોદકામ કરી અનેક વસ્તુઓ કાઢી છે. જેમાંથી તીર્થંકર મહાવીરનો એક પુરાકદની મૂર્તિમાં સં. ૨૬૬ નો એક લેખ મળ્યો છે. આ સંવત કુશનવંશી કનિષ્ક હવિષ્ક તથા વાસુદેવ વિગેરે રાજાઓનો છે. આ સંવતનો પ્રારંભ અત્યાર સુધી ઇ. સ. ૭૮ માં થયાનું મનાતું હતું અને લોકો સમજતા હતા કે તેને કનિષ્કે ચત્રાવેલ છે. કિંતુ જ્યારથી આ શિલાલેખ મળ્યો ત્યારથી વિદ્વાનોનો તે મત બદલાઈ ગયો છે. અત્યારે એવી માન્યતા છે કે આ સંવત ઇ. સ. પૂર્વે ૫૦ માં શરૂ થયો હશે.

ડો. કુહરરે કંકાલી ટેકરાના લેખો પ્રસિદ્ધ પદાર્થોની પ્રતિલીપિ તથા ચિત્ર વિગેરે સહિત ડો. બુલ્હર પાસે મોકલેલ છે. તેણે આ દરેક ચિત્રો તથા લેખને એપિ ગ્રાફીઆ ઇંડિકામાં પ્રસિદ્ધ કર્યો છે અને તેણે તદ્વિષયક વિદ્વાતપૂર્ણ લેખો પણ લખ્યાં છે. આ લેખો તથા ચિત્રોથી જૈનોના ઇતિહાસ તથા ધર્મની

મથુરાનો કંકાલીટીલા.

૧૨૯

અનેક બાબતો ખ્યાલમાં આવે છે. હિંદુસ્તાનની પ્રાચીન વર્ણમાળા જુની ભાષાઓ તેનું વ્યાકરણ શિલ્પકળા રાજકીય તથા સામાજિક વ્યવસ્થા વિગેરે બાબતોનો ઘણો પરિચય આપી મળે છે. જે શિલાલેખો અહીં મળ્યા છે તે ઇ. સ. પૂર્વે ૫૦ થી આરંભીને ઇ. સ. ૧૦૫૦ સુધીના છે અર્થાત તે દ્વારા ૧૧૦૦ વર્ષનો ઇતિહાસ પ્રાપ્ત થાય છે. કેટલાક લેખો એવા છે કે જેમાં કેાઈ સંવત નથી જે ઇ. સ. પૂર્વે ૫૦ વર્ષથી વિશેષ જુનો છે. પત્થરની ઉપર કરેલ કામ આ દેશની શિલ્પકળા સાથે સંબંધ રાખે છે, પરંતુ કેટલાકનો મત છે કે આ શિલ્પમાં પારસ આસીરીઆ અને બાબુલની કારીગરીની થોડી ઘણી અસર છે (ઝલક છે) આ ટેકરામાં જે વસ્તુઓ મળી છે તે જૈન ગ્રંથોમાં લખાયેલ બાબતોને દઢ કરે છે અર્થાત જે કથાઓ જૈન ગ્રંથોમાં છે તે ચિત્રો અને મૂર્તિઓના આકારમાં અહીં ખોદેલી છે. વળી એકવાત સિદ્ધ થાય છે કે જૈન એ અતિ પુરાણો ધર્મ છે. આ ધર્મના અનુયાયીઓ બે હજાર વર્ષ પહેલાં પણ ૨૪ તીર્થંકરોમાં વિશ્વાસ કરતા હતા. આ ધર્મ ઘણું કરીને તે સમયે પણ એવોજ હતો કે જેવો અત્યારે છે. ગણ કુલ અને શાખાના વિભાગો ત્યારેજ થઈ ગયા હતા; સ્ત્રીઓ સર્વવીનું જીવન સ્વીકારીને ઉપદેશ દેતી હતી તે સમયે ધર્મી મનુષ્યોમાં એનો આદર હતો.

કંકાલી ટેકરામાં જે જુની વસ્તુઓ મળી આવી છે તે દરેક વિશેષ કરીને લખનઊના અજાયબ ઘરમાં રાખી છે. ડો, કુંહરે તેમાંથી મુખ્ય મુખ્ય વસ્તુનો ફોટો ઉતારી એક પુસ્તક લખવાનો વિચાર રાખ્યો હતો, પરંતુ તે પેહેલાં જ તે સરકારી નોકરીથી છુટા થઈ ગયા. આ કારણે આ પ્રાંતના ભૂતપૂર્વ નાનાલાટ સર મેકડાનલે એ કામ ખી. એ સ્મીથ સાહેબને સુપ્રત કર્યું. તેણે આ કામ કર્યું, કિંતુ જેણે આ વસ્તુઓનો સંગ્રહ કર્યો હતો અને તેના ફોટા ઉતાર્યા હતા તેજ સાહેબ જો આનું વર્ણન લખત તો કેાઈ અનેરો પ્રકાશ પાડત. બીજાએ મેળવેલ સાધનો પરત્વે લેખ લખવો એ કઠિન કાર્ય છે. પરંતુ ફરીપણ સ્મીથ સાહેબે કંકાલીટીલામાંથી પ્રાપ્ત થયેલ વસ્તુઓની આલોચના લખી સુંદર કામ કરેલ છે. આ કામમાં તેને બાબુ પૂર્ણચંદ્રજી મુકરજીએ પણ થોડી ઘણી સહાય કરી છે. સ્મિથ સાહેબના સચિત્ર પુસ્તકને ગવર્મેન્ટે ઇ. સ. ૧૯૦૨ માં પ્રકાશિત કરેલ છે. વિષયના ક્રમ પ્રમાણે તેના ૨૩ ભાગ છે. જેમાં ૧૦૭ ચિત્ર છે. આ પુસ્તકની સહાયથી અમે પ્રસ્તુત લેખ તૈયાર કર્યો છે.

તે પુસ્તકમાં જે વસ્તુઓના ચિત્ર છે તે પૈકીની બે ચાર વસ્તુઓનો ટુંક પરિચય આપી અમે આ લેખને સમાપ્ત કરવા ઇચ્છીએ છીએ.

૧ આયાગપટ આ એક પત્થરનો ચારસ ટુકડો છે. તેની મધ્યમાં એક તીર્થંકરની મૂર્તિ છે. તેની ચારે બાજુ એકદમ ઉત્તમ પ્રકારનું નકશીદાર કામ છે. જૈનો પ્રાચીનકાળમાં જૈન મંદિરમાં તીર્થંકરોના સન્માન માટે આવા આવા

૧૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પટ લગાવતા હતા. આ પટની નીચે પ્રાચીન લીપિ (પુરાણ અક્ષર) વાળો એક લેખ છે જેની શૈલી આ પ્રમાણે છે.

નમો અર્હતાનાં સિદ્ધસ વાનિકસ પુત્રન કોસિકિ પુત્રેણ ।

સિંહનાદિકેન આયાગપટો પ્રતિ થાપિતો આર્હન્ત પૂજાયે ॥

આ લેખ પ્રાકૃત ભાષામાં છે તેનો ભાવાર્થ એ છે કે જેનો પિતા સિંહ નામે વણિક છે અને જેની માતા કૌશિકી છે તે સિંહનાદિક અથવા સિંહ નાદ-કે આરહંતોની પૂજા તથા સન્માન માટે આ આયાગપટ સ્થાપિત કર્યો છે.

૨ લાલપથરનું છત્ર. આ રીતે અખંડિત છે એમાં પથર પર જે કામ કર્યું છે તેને જોઈને મન પ્રકુલિત થાય છે. અનુમાન થાય છે કે આ કોઈ મૂર્તિની ઉપર લાગવાનું હશે.

૩ દરવાજાની બાજુ. મથુરાની પશ્ચિમ તરફ ૭ માઇલ દૂર રહેલ મોર-મયી ગામના ખંડેરોમાંથી આ મળેલ છે. તેની ઉપરનું કામ પણ જોવાલાયક છે.

૪ સૂર્યની મૂર્તિ-જે બેઠકપર આ મૂર્તિ છે તેની બનાવટ ઘણી સુંદર છે. મૂર્તિના દરેક હાથમાં કમળનું ફુલ છે. આ મૂર્તિ કંકાલી ટેકરામાંથી મળી નથી કિંતુ કેસવજીના મંદિરમાંથી મળી છે.

૫ નટી-આ એક નાચનારીની પુતળી છે-એક નગ્ન બાલિકાની ઉપર અર્ધનગ્ન દશામાં ઉભી છે.

૬ ખાંભા-કંકાલી ટેકરામાંથી અનેક પ્રકારના ખાંભા (થાંભલા) નીકળ્યા છે. બનાવનારે તેનીપર સુંદર કામ કરવામાં કોઈ પ્રકારે ખામી રાખી નથી. આ ખાંભા એકથી એક ચઢીઆતા છે. તેની કારીગરીનું ભાન તેને પ્રત્યક્ષ જોવા-થીજ થાય છે.

૭ પટાવના થાંભલા-આની ઉપર અજાયબ રીતિની મૂર્તિઓ ખોદી છે. મૂર્તિઓમાં ખાસ કરીને નગ્ન સ્ત્રીઓની મૂર્તિઓ ઘણી છે. એક સ્ત્રી અફણુત પ્રાણીની ઉપર ઉભી દેખાય છે. આ પ્રાણી મનુષ્ય અને વાંદરાના આકારને મળતું છે. જેનું પેટ એકદમ મોટું છે. કમરમાં તંગીઆ (બાંધીઆ) જેવું પહેર્યું છે.

૮ તીર્થંકરની એક પુરાકદની પ્રતિમા તેના ઉપરનો જમણી તરફનો ભાગ જરા તુટી ગયો છે પરંતુ જીન મૂર્તિ પણ પદ્માસનમાં ધ્યાનસ્થ બેઠી છે. તેની નીચે એક લેખ છે જેમાં સં. ૧૦૩૮ (ઇ સ. ૯૮૧) ખોદેલ છે. મથુરાના શ્વે-તાંબર જૈનોએ આ મૂર્તિની સ્થાપના (પ્રતિષ્ઠા) કરી હતી. મહાસુદ ગીઝનીએ

શ્રી શત્રુંજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ.

૧૩૧

શ્રી શત્રુંજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ.

(ગતિક પૃષ્ઠ ૧૨૧ થી શરૂ.)

દરેક ગામના સંઘો તથા ગામના ઠાકોરો સમરાશાહને આવેલા જોઈ, દુધ વગેરે લેટ ધરતા હતા, અને દેશલશાહે દરેક સ્થળે દાનશાળા પણ ખુલ્લી સુકી હતી. એ પ્રમાણે પ્રયાણ કરતાં સંઘ સેરીસા તીર્થ આવી પહોંચ્યા. જ્યાં શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિમા કાઉસ્સગધ્યાને ગિરાજમાન છે. ધરણેંદ્રથી પૂજતા ચરણવાળા તે પ્રભુ આજે પણ સપ્રભાવ છે. જે બિંબને પહેલાં સૂત્રધારે પોતાની આંખે પાટા બાંધી એકજ રાત્રિમાં દેવના આદેશથી ઘડ્યું હતું. મંત્ર શક્તિથી સકલ ઇચ્છિત પ્રાપ્ત કરનાર શ્રી નાગેન્દ્ર ગણુના અધીશ શ્રી દેવેન્દ્ર સૂરિજીએ સમ્મતગિરીથી વીશ તીર્થ કરો (બિંબો) ને અને કાંતિપુરીમાં હાલ રહેલ ત્રણ તીર્થ કરો (બિંબો) ને મંત્રશક્તિથી આજ્યા હતા, ત્યારથી આ શ્રેષ્ઠ તીર્થ શ્રીદેવેન્દ્રસૂરિજીએ સ્થાપ્યું છે. સંઘવી દેશલે અહિં સ્નાત્ર મહાપૂજા, મહોત્સવ કરવા પૂર્વક ધ્વજ અર્પી આરતી કરી, સમરાશાહે લોજનાદિ દાન આપ્યું. અષ્ટાક્ષિકા પછી પ્રયાણ કરી સંઘ સાથે દેશલશાહ ક્ષેત્રપુર (સરખેજ) પહોંચ્યા. જ્યાં પણ દેવ ભક્તિ કરી ધોળકા આવ્યા. પ્રત્યેક ગામનગરમાં ચૈત્યપરિપાટી કરતાં, મહાધ્વજ, પૂજા આદિથી પુણ્ય ઉપાર્જન કરતાં સંઘવી દેશલશાહ અનુક્રમે પિપલાલીપુર (પિપરાલી) આવી પહોંચ્યા અને ત્યાંથી શત્રુંજયગિરિને જોઈ દેશલ અતિ હર્ષનિમગ્ન થયો. સમરસિંહને આગળ કરી શ્રી સંઘ સાથે મહા કાયો સાધતાં દેશલશાહે લાપશી કરાવી મહોત્સવ કરી ગિરિરાજને પૂજ્યો અને ચાચકોને પુકળ દાન આપ્યું.

ઈ. સ. ૧૦૧૮ માં મથુરા ભાંગીતેની પહેલાં ૩૭ વર્ષે આ મૂર્તિ સ્થપાઈ હતી. વળી મહામહની ચઢાઈ પછી સ્થાપિત કરેલ મૂર્તિઓ પણ મળી છે એથી સમજી શકાય છે કે જૈનો પોતાના મથુરાના મંદિરમાં દશમા તથા અગીઆરમા શતકમાં આનંદથી પૂજા અર્ચા કરતા હતા જેની સાથે ઘણોજ ઓછો નિરોધ કરવામાં આવતો હતો.

સરસ્વતી
(ભા. ૩. ખં. ૨. અં. ૪
અકટોંખર
૧૯૨૯

અનુવાદક
સુનિ જ્ઞાનવિજય
૯૬, કેનીંગ સ્ટ્રીટ, સુ૦ કલકત્તા

૬૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બીજે દિવસે તીર્થનાથના દર્શન કરવાની ઉત્કંઠાથી પ્રયાણ કરી શત્રુજયગિરિ સમીપ પહોંચ્યા. લલિતાદેવી (વસ્તુપાળની પત્ની) એ કરાવેલા સરોવરના તટપર સમરાશાહે શ્રી સંઘને આવાસ કરાવ્યા. શ્રી વિમલગિરિના દર્શન થતાં અંગમાં આનંદ માતો નહોતો. પર્વતરાજને પૂજ્યો, પ્રણામ કર્યો, ભાગણુ જનોને દાન દીધા, અને શત્રુજય શિખરના સ્વામીનું સ્મરણ કરી પ્રણામ કર્યો. દેશલે બીજે દિવસે શત્રુજય ઉપર ચડવાનો વિચાર કર્યો, તેટલામાં એક માણસ વધામણી લઈ આવ્યો. કે દાલતાબાદ (દેવગિરિ) થી સહજપાલ અને ખંભાતથી સાહજપાત્ર સંઘ સહિત આવેલા છે. જે સાંભળી સમરસિંહ અત્યંત ખુશી થયો અને સંઘ સહિત એક યોજન સામે ગયો. ખંધુને મળ્યા, ભેટી પ્રણામ કર્યો અને ખંને ભાઈઓએ સમરસિંહને કહ્યું કે ભાઈ, બીજા સંઘપતિને પાળ. ખંભાતના સંઘમાં ઘણા આચાર્યો હતા. તે સર્વેને સમરાશાહે વંદન કર્યું. પાતાકમંત્રીના ભાઈ મંત્રી સાંગણુ ખંભાતથી સાથે આવ્યા હતા, તેમજ વંશપરંપરાગત સંઘપતિપણુને પ્રાપ્ત કરનાર સંઘવી લાલા ભાવસાર, સં. સિંહભટ ઉત્તમ શ્રાવક, અને વસ્તુપાલના વંશના મંત્રી વીજલ હર્ષથી સંઘમાં આવ્યા હતા, તથા મદન, મોહકાક, રત્નાસિંહ વગેરે અસંખ્ય શ્રાવકો આનંદપૂર્વક પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગમાં આવ્યા હતા. સર્વની ભકિત સમરાશાહે કરી અને વિમલગિરિ શિખર ઉપર ચડવા માટે સર્વ ઉદ્યમી થયા. પ્રાતઃકાળે પાલીતાણા શહેરના પાર્શ્વજિન તેમજ શ્રી મહાવીર પ્રભુને વંદન કરી દેશલ સંઘ સહિત પર્વતની પાસે આવ્યો. ત્યાં રહેલા શ્રી નેમનાથપ્રભુને પૂજી શ્રી સિદ્ધસેનસૂરિજીને હાથનો ટેકો આપી દેશલે પર્વત ઉપર ચડવાનો આરંભ કર્યો. તે વખતે શ્રી શત્રુજય પર્વત વૃક્ષરાજિ, પશુ પક્ષિઓ અને પાણીના ઝરણાવડે કુદરતી સૌંદર્યથી ભરપૂર હતો. દેશલે ઉપર ચડી પ્રથમ પ્રવેશમાં જેનો પોતે ઉદ્ધાર કરાવેલ છે તે ભગવાન આદિનાથની માતાને જોઈ વંદન પૂજન કરી શ્રી શાંતિનાથ ચૈત્યમાં ગયો ત્યાં પૂજા કરી ત્યાંથી આદિનાથાદિ જિન મંદિરે જઈ ત્યાં પૂજા કરી જેનો ઉદ્ધાર પોતે કરેલ છે એવા કપર્દિ યક્ષની મૂર્તિના દર્શન સંઘ સહિત કરી સિંહદ્વારે પહોંચ્યો. ત્યાં ભગવાનને જોઈ પુષ્કળ ધનની વૃષ્ટિ કરી, ચૈત્યના મધ્ય ભાગમાં પ્રવેશ કરી, પોતે કરાવેલ આદિનાથને વંદન કરવા દેશલ ભૂમિ ઉપર પડી પ્રણામ કરતો યુગાદિનાથની સમીપ આવ્યો. ભકિતથી આદિનાથ પ્રભુને ભેટી પડ્યો, પછી આદિનાથની લેખ્ય મૂર્તિને પુષ્પથી પૂજી પ્રદક્ષણ કરી અનેક અર્હંત બિબોની પૂજા કરી પછી પાંડવોની મૂર્તિને પૂજી, રાયણ નીચે રહેલ ભગવાનના પગલાંને તથા પોતે કરાવેલી આશ્ચર્યકારક મયૂરની મૂર્તિને જોઈ સુવર્ણ, મણી, મોતીની વૃષ્ટિ કરી ત્યાં મહોત્સવ કરી યાચકોને દાન આપી, બાવીશ તીર્થ-

શ્રી શત્રુજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ.

૧૩૬

કરોને પૂજી, આદિતાથને પ્રણામ કરી પોતાના સ્થાને પુત્ર સહિત આવી પ્રતિષ્ઠા વિધિ કરવા તત્પર થયો અને બીજા પુત્રો છતાં પ્રાતઃ કરવાનો આદેશ સમરસિંહને કર્યો જેથી તે પણ આનંદિત થયો. સોરઠ અને વાલાકથી પણ હજારો મનુષ્યો અહિં આવ્યા હતા. માઘ માસની (સંવત ૧૩૭૧ ના) શુકલ ત્રયોદશી અને રવિવારે સંઘને એકઠો કર્યો અને શ્રી સિદ્ધસૂરિજી પ્રમુખ આચાર્યો સાથે સમરસિંહ અને દેશલ પાણી લેવા કુંડ તરફ ગયા. ત્યાં હિંપાલ તથા કુંડના અધિપતિ દેવની વિધિ પૂર્વક પૂજા કરી શ્રી સૂરિદ્વારા મંત્રિત પાણી વડે ઘડાઓ ભરી સુવાસિની સ્ત્રીઓના માથે મુકાવી સંઘ સહિત ચૈત્યે આવ્યા. ઘડા યોગ્ય સ્થાને મુકાવી તે ૪૦૦ સ્ત્રીઓ પાસે સેંકડો ઔષધિઓના મૂળ મંગળ ગીત ગાતાં વટાવવાનો પ્રારંભ કર્યો. સૂરિજીએ તે સ્ત્રીઓને વાસકેપ નાંખ્યા અને ઔષધિઓનું ચૂર્ણ તૈયાર થતાં તે શરાવમાં નાંખવામાં આવ્યું. જિનાલયની ચારે દિશાએ નવ નવ વેદિકાઓ તૈયાર કરાવી તેની ચારે બાજુ જવારા મુક્યા. રંગમંડપના મધ્યભાગમાં પ્રભુ સન્મુખ નંદાવર્તપટ મુકવા એક હાથ ઉંચી ચોરસ વિશાળ વેદિકા કરાવી અને તેના ઉપર ચાર થાંભલાવાળો ઉપર સુવર્ણ કળશયુક્ત વિવિધ વસ્ત્ર અને કેળના સ્થંભવડે સુશોભિત મંડપ કરાવ્યો તેની પાસે મુખ્ય ચૈત્યનો તૈયાર કરાવેલો ધ્વજદંડ પ્રતિષ્ઠા કરવા માટે સ્થાપિત કર્યો. મુખ્ય ચૈત્યની આસપાસના ચૈત્યોની પ્રતિષ્ઠા કરવા માટે સુંદર ઉંચી વાલુકા યુક્ત સમૂળડાભસાહિત વિશાળ વેદિકા કરાવી. બારણે આંખાના તોરણો બાંધ્યા. સૂરિજી મહારાજે ગોરોચન, કેસર, કપૂર અને કસ્તુરી પ્રમુખ દ્રવ્યો વડે પ્રથમ ચંદનનો લેપ કરી નંદાવર્તનો પટ લખ્યો.

હવે પાણીથી ભરેલી કુંડીમાં જ્યોતિષિકની ઘટીઓ પાણીથી ભરાઈ જવાથી તળીયે બેસવા લાગી, એટલે પ્રતિષ્ઠાનો સમય બાણી સૂરિમહારાજ મુખ્ય જિવન મંદિરે આવ્યા. તે વખતે બીજા આચાર્યો પણ પ્રતિષ્ઠા કરવા માટે તેની વિધિમાં સાવધાન થઈ મુખ્ય ચૈત્યને વિષે જઈ પોતપોતાના આસન પર બેઠા. દેશળ પણ પુત્ર સહિત સ્નાન કરી વિશુદ્ધ વસ્ત્રો પહેરી લલાટમાં ચંદનનું તિલક કરી ચૈત્યમાં ગયો. બીજા શ્રાવકો પણ પોત પોતાના બિંબો લઈ હાજર થયા. સિદ્ધસૂરિજી આંખનીએ સુવર્ણની મુદ્રિકા અને હાથે કંકણ પહેરી દશાયુક્ત બે વસ્ત્રને ધારણ કરી જીનેશ્વરના સન્મુખ ઉભા. જિનેશ્વરની દક્ષિણ બાજુએ સાહજ સહિત દેશલ અને ડાબી બાજુએ સમરસિંહ સહિત સાહજપાલ સ્નાત્ર લણાવવા તૈયાર થયા. સ્થામન્ત અને સાંગણુ બંને ભાઈઓ ચામર સહિત જિનેશ્વર પાસે ઉભા. કેાઈની દૃષ્ટિ ન પડે માટે જિનના કંઠમાં અરિષ્ટ રત્નની માળા નાંખી. જિનના કરને વિષે રક્ષા નિમિત્ત રાખડી બાંધી. પ્રતિષ્ઠાને યોગ્ય તમામ વસ્તુઓ ત્યાં ગોઠવઈ ગઈ. મિંઠલ સહિત ઋદ્ધિ અને વૃદ્ધિ એ બંને ઔષધિ જિનને હાથે બાંધી અને ગુરૂએ દેશલાદિ શ્રાવકોને હાથને વિષે મીઠળ સહિત કુસુંબી મંગળસૂત્ર બાંધ્યું.

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હવે સિદ્ધસેન સૂરિજીએ સ્નાત્રીયા પાસે સ્નાત્રનો આરંભ કરાવ્યો અને શ્રી આદિજીનનું સ્નાત્ર સૂરિજીએ સ્વયં કરાવ્યું.

લગ્નની ઘડી આવી પહોંચતા શ્રી સિદ્ધસેનસૂરિ સાવધાન થઈ જ્યોતિષીઓએ કહેલું પ્રતિષ્ઠાનું લગ્ન સાધતા હતા. શુભ લગ્ને જિન પ્રતિમાને લાલ વસ્ત્રવડે ઢાંકીને ચંદન અને સુગંધી દ્રવ્યવડે પૂજા કરી; તે સમયે સમરસિંહ પૌષ-ધશાળાએ જઈને નંદાવર્તનો પટ્ટ સુવાસિની સ્ત્રીને માથે મુકી ચૈત્યે આવ્યો. વાંદ્રો ચોતરફ વાગવા લાગ્યા. લોકો જિનશુભ ગાવા લાગ્યા. મંડપની વેદિકા ઉપર નંદાવર્તના પટ્ટને પધરાવવામાં આવ્યો, તેને પાથરી યથાવિધિ કપૂર વડે સૂરિજીએ પૂજા કરી. હવે લગ્ન સમય પાસે આવ્યો જાણી રૂપાની ક્યોળી અને સોનાની સળી હાથમાં લઈ શ્રી સિદ્ધસૂરિજી મહારાજ રૂપભજિનની પ્રતિમાજી પાસે આવ્યા. બરાબર પ્રતિષ્ઠા સમયે શ્રી સિદ્ધસેનસૂરિજી જિનખંભ થકી વસ્ત્ર ખસેડીને તેના બંને નેત્રોમાં સુરમે અને સાકરના યોગવાળું અંજન આંજ્યું, અને વિક્રમ સંવત ૧૩૭૧ ના માઘ માસની શુકલ પક્ષીની ચૌદશ, પુષ્પ નક્ષત્ર અને સોમવારે મીન લગ્નમાં નાભિનંદન શ્રી ઋષભદેવ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા કરી. પ્રથમ જીવડશાહના ઉદ્ધાર સમયે શ્રી વજ્રસ્વામીજીએ પ્રતિષ્ઠા કરી હતી અને ત્યાર પછી આ પ્રતિષ્ઠા થઈ. શ્રી સિદ્ધસેનસૂરિની અનુસાથી મુખ્ય પ્રાસાદના ધ્વજદંડની વાચનાચાર્ય નાગેન્દ્રસૂરિજીએ પ્રતિષ્ઠા કરી. સર્વ પુત્રો સહિત દેશલે ચંદન અને બરાસવડે આદિનાથ પ્રભુના શરીરે વિલેપન કરી તેનો પાસે પકવાન પ્રમુખ નૈવેદ્ય મૂક્યા. તે સામે વાંદ્રો વાગવા લાગ્યા. આનંદથી કંઈક નૃત્ય કરવા લાગ્યા. મંગળ ગીતો ગવાવા લાગ્યા. અનેક રીતે તે વખતે ભવ્ય જનોએ મહોત્સવ કર્યો. હવે દેશલ ધ્વજદંડને સ્થાપન કરવા તત્પર થયો. શ્રી સિદ્ધસૂરિજીને હાથનો ટેકો આપી પુત્ર સહિત દેશલ ધ્વજદંડની સાથે શિખર ઉપર ચઢી આવ્યો. ત્યાં સૂત્રધારો દ્વારા દંડનું સ્થાપન કરી અને દંડની સાથે ધ્વજ બાંધી યાચકોને દાન આપ્યું અને તેના પાંચ પુત્રોએ ધનની વૃષ્ટિ કરી.

દેશલે ત્રણ છત્ર અને બે ચામર આદિ જિનના ચૈત્યમાં આપ્યા. સુવર્ણ દંડ યુક્ત અને રૂપાના તંતુના બનાવેલા બીજા બે ચામર આપ્યા. મનોહર સ્નાત્રના કુંભ, રૂપાની આરતી, મંગળ દીવો પણ આપ્યા. બધા જિનેશ્વરોનો સ્નાત્ર વિધિ કર્યો. બધા જિનોની ચંદનાદિ વડે પૂજા કરી, પછી આચાર્ય મહારાજ શ્રી સિદ્ધસેનસૂરિના ચરણને વંદન કરી બીજા મુનિઓને ભક્તિ-પાન વડે પ્રતિલાભી પ્રાતઃકાલે પોતાના પુત્ર સહિત દેશલે પારણ કર્યું. અને ભાટ, ચારણ, યાચક, દીનદુઃખી જનોને ભોજનદાન વગેરેથી સત્કાર કરતાં દશ દિવસ સુધી ઉત્સવ કર્યો. અખ્યારમે દિવસે પ્રાતઃકાલે સૂરિજી મહારાજના સ્વહસ્તે પ્રભુનું કંકણ ઓઢવ્યું અને પોતે કરાવેલ અલંકારો દેશલે પ્રભુને ચડાવ્યા.

શ્રી શત્રુજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ.

૧૩૫

દેશલે સંઘ સહિત આદિ જિનની આરતી ઉતારવાને પ્રારંભ કર્યો. તેની બંને બાજુએ સાહણ્ય અને સાંગણ્ય ચામર ધારણ કરી અને સામન્ત અને સહજપાળ કળશ ધારણ કરી ઉભા, પછી સમરસિંહે પિતાના નવઅંગે ચંદનના તિલક કર્યા. લલાટે તિલક કરી અક્ષત ચોડી કંઠમાં ફૂલની માળા પહેરાવી. બીજા પણ સંઘના પુરોએ ચંદનવડે પગે પૂજા કરી કપાળે તિલક કરી આરતીની પૂજા કરી તેના કંઠે માળા પહેરાવી. દેશલશાહે આરતી ઉતારી મંગળ દીપ ગ્રહણ કર્યો. ભાટો તે વખતે દેશલ તથા સમરસિંહની બિરુદાવલી બોલવા લાગ્યા. તેઓને પુષ્કળ દાન આપ્યું. ત્યારબાદ કપુરવડે મંગલદીપ કરી વાગતા વાદિત સાથે મંગળદીપ બોલી હાથ જોડી શકસ્તવ વડે આદિજિનની સ્તુતિ કરી. સૂરિજી મહારાજે પણ ત્યારપછી આદિજિનની અમૃતાષ્ટકવડે સ્તુતિ કરી.

પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ-અભિષ્ઠ કાર્યની સિદ્ધિથી ઉત્પન્ન થયેલ પ્રમોદવડે દેશલે નૃત્ય કર્યું અને સ્તુતિ કરી પછી યુગાદિ પ્રભુની રજા માંગી, દેશલ કપર્દિયક્ષને મંદિરે ગયો. ત્યાં નાળીયેર અને લાપશી વડે યક્ષની પૂજા કરી તેના મંદિરે ધ્વજા ચડાવી ધર્મકાર્યોમાં સહાય કરવા તેની પ્રાર્થના કરી.

સંઘનાયક દેશલ શત્રુજય તીર્થને વિષે વીશ દિવસ રહી પુત્ર સહિત શ્રી સિદ્ધસેનસૂરિ સાથે પર્વત ઉપરથી નીચે ઉતરવા તૈયાર થયો. સર્વ અર્હંતોને નમી પ્રાતઃકાળમાં પર્વતથી નીચે ઉતરી સંઘના નિવાસ સ્થાને આવ્યો. અને સુંદર ભોજન વડે મુનિવરોને પ્રતિલાભા, પરિવાર સહિત શ્રી સંઘને ભક્તિ પૂર્વક ભોજન કરાવ્યું.

આ સંઘમાં આચાર્યો, વાચનાચાર્યો, ઉપાધ્યાય આદિ પદસ્થ પાંચસો મુનિઓ હતા, તેને તેમજ બીજા બે હજાર મુનિઓને અનેક પ્રકારના વસ્ત્રો અને ઉચિત વસ્તુઓ વડે પ્રતિલાભ્યા. સમરસિંહે સાતસો ચારણો, ત્રણ હજાર ભોટ, હજાર ઉપરાંત ગાયકોને ધન વસ્ત્રાદિ પુષ્કળ દાન આપ્યું. વાટિકાઓના માળીઓને ધન આપી પુષ્પ પૂજા માટે તે ખરીદી લઈ નવી કરાવી પૂજા કરનારા તથા ગાયકોને ત્યાં ભક્તિ માટે મુક્યા. ત્યાર બાદ દેશલે ઉજ્જયન્ત (ગિરનારજી) તીર્થની યાત્રા માટે સંઘ સહિત પ્રયાણ કર્યું. (ચાલુ.)



૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદય.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૧૪ થી શરૂ.)

આસુખમાંજ આપણે જોઈ ગયા છીએ કે હિંદુસ્તાનમાં ઘણું ભાગે જ્ઞાતિ ને અનુસરીને વેપાર ધંધા દાખલ થયાં છે, અગર વેપાર જ્ઞાતિ ઉદય ધંધાને અનુસરીને જ જ્ઞાતિ બંધાય છે. વાણીયાનો છોકરો વેપાર અને વેપાર કરશે, કે શરાફને ત્યાં અગર બીજે સ્થળે નોકરી કરશે, સુતારનો ઉદ્યોગ. છોકરો સુતારનું જ કામ શીખશે. લુહારનો છોકરો લુહારનો જ ધંધો કરી પોતાનો જીવન નિર્વાહ ચલાવશે. બ્રાહ્મણ પાઠ પૂજા કરી અને શિક્ષણ આપી પોતાની કમાણી કરશે. આ રીતમાં કેટલોક ફેરફાર થવા લાગ્યો છે એ ઇષ્ટ છે. વેપાર-વાણિજ્યમાં જ્ઞાતિએ બીલકુલ વચ્ચે આવતું જોઈતું નથી; અને એમ પણ ન કહેવું જોઈએ કે ફલાણી જ્ઞાતિના માણસને તો ફલાણો ધંધો ન શોભે. નીતિથી અને ન્યાયથી લક્ષ્મી સંપાદન કરવાથી સઘળાં સાધનોનો લાભ લેવાની છૂટ આપવી જોઈએ. ઘણીખરી નાતોમાં તેને માટે ખાસ બંધન હોતું નથી પણ જ્ઞાતિની આલતી આવતી પૃથાને લીધે અમુક ધંધા જ યોગ્ય ગણાય છે અને બીજા ધંધાઓ કરનારની ટીકા કરવામાં આવે છે એ ગેરવ્યાજબી છે. માટે સાહસિક પુરૂષોએ ટીકાની વાત યાજીએ મુકી સંકોચ વિના પોતાને યોગ્ય લાગે તે ઉદ્યોગ હુન્નર લેવાની જરૂર છે. હિંદુસ્તાનને ઉદ્યોગની ખીલવણી કરવાની ખાસ જરૂર છે. અને તેથી જ આર્થિક લાભ મળી શકશે. જુદા જુદા વેપાર ઉદ્યોગ માટે અત્રે લખવું ઉચિત છે. એટલું કહેવું બસ છે કે જ્ઞાતિએ દરેક જાતની મદદ કરવા પ્રયત્ન કરવો અને દરેક જ્ઞાતિબંધુએ તેને યોગ્ય લાગે તે વેપાર ધંધો લેવા બલામણુ છે અને પરદેશ જઈ હાડમારી ભોગવવી પડે તેને માટે કાંઈ ગભરાયા વિના કાર્ય કરવાની જરૂર છે. આ બાબતમાં અંગત વિચારની વિશેષ જરૂર છે.

આપણા દેશમાં કેટલાક વખતથી કેટલીક જ્ઞાતિઓમાં સ્ત્રીઓ ઘણા હલકો દરજ્જે ભોગવે છે “ સ્ત્રીની ખુદિ પાનીએ ” એ કહેતી પ્રમાણે સ્ત્રીઓને યોગ્ય સન્માન મળતું નથી. અને જ્યારથી જન્મે ૩૧ સ્ત્રીઓ પ્રત્યે છે ત્યારથી તેના પ્રત્યે પુરૂષ કરતાં ઓછી કાળજી રાખવામાં થતી અન્યાય આવે છે. તેમના શિક્ષણની અને બીજી એવી કેટલીક બાબતોમાં બેદરકારી બતાવવામાં આવે છે. ત્યારે કેટલીક નાતોમાં કપડાં વગેરેની ફેશન દાખલ કરવામાં તેમને હલપારનો છૂટ આપવામાં આવે છે. સ્ત્રી અને પુરૂષ વચ્ચે સેવક અને સેવ્યપણાનો સંબંધ રહેલો છે એવી માન્યતાને લીધે બન્ને વચ્ચે સમાન-

જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદ્ધય.

૧૩૭

તાનો અને સરખાપણાનો ભાવ દર્શાવવામાં આવતો નથી. સ્ત્રી અને પુરૂષ વચ્ચેનો સંબંધ ઘણો ગાઢો અને કાયમનો હોવા છતાં બંનેને જુદા પ્રકારની ક્ષરણે અદા કરવાની હોય છે તેને માટે જુદી જુદી કેળવણી અપાવી જોઈએ. જે સ્ત્રીને પુરૂષ પાસે નથી તેની પૂર્તિ સ્ત્રી કરે છે. સ્ત્રી એ પુરૂષની અર્ધાંગના છે. સ્ત્રી અને પુરૂષ બંને પક્ષીની બે પાંખો સમાન છે. એકલા પુરૂષને કેળવી ઉન્નતિ કરવી એ એક પાંખ વતી પક્ષીને ઉડાડવા જેવું છે. વળી મહાન ગ્લેડસ્ટનનું વચન છે કે કોઈ પણ દેશની સ્ત્રીઓની સ્થિતિ ઉપરથી તે દેશની એકંદર સુધારણા કિંવા ઉન્નતિની કદપના કરી શકાય છે. સ્ત્રીઓ પ્રત્યે જે બેદરકારી રાખવામાં આવે છે તેથી આપણને ઘણું નુકશાન થાય છે. તેમને ઘટતી છૂટ અને સ્વતંત્રતા નહિ આપવામાં આવતી હોવાથી તેમની બુદ્ધિનો જોઈએ તેવો વિકાસ થઈ શકતો નથી. વિધવાઓની આથી પણ કફોટી હાલત છે. કેટલીક નાતોમાં તો તેમના ઉપર હદ બહારના બંધનો છે. તે કાઢી નાંખાવવાં જોઈએ. અને તેમને સુરત અને અમદાવાદની વનિતા વિશ્રામ જેવી સંસ્થાઓમાં દાખલ કરાવી સેવાના સ્વ-મર્ગે ચલાવવાની જરૂર છે. તેથી સ્તિહિત અને દેશકલ્યાણમાં તે ઘણો મોટો હિસ્સો આપી શકશે. આપણા દેશની સ્ત્રીઓનું મરણ પ્રમાણુ વિશેષ છે તે કારણોની તપાસ કરી તેને નિર્મૂળ કરવા જોઈએ. તેમને માટે પ્રસૂતિનો સમય ઘણો કટોકટીનો છે અને તે વખતે ઘણીવાર સુવારોગ, ઝાડો, કે તાવ એવા રોગો ભ્રમ પડે છે. કારણ કે તે સમયની તેમને રાખવાની પદ્ધતિ ઘણી ખરાબ અને વખોડવા લાયક હોય છે. કેટલીક જ્ઞાતિઓ એકઠી મળી બે પ્રસૂતિગૃહ કાઢે તો તેમના ઉપર ઘણો સારો ઉપકાર થાય. સ્ત્રી-પુરૂષ વચ્ચે જ્યાં જ્યાં યોગ્ય હોય ત્યાં સમાનતાનું તત્વ દાખલ થશે તો એક ખીજની અરસપરસ સહાય અને સલાહ લેવાનું લાભદાયી નીવડશે અને પ્રસૂતિનો માર્ગ સરળ થશે. દરેક જણે સાક્ષર શ્રી મણિલાલ નભુભાઈના નીચેના શબ્દો ધ્યાનમાં રાખી સ્ત્રી-પુરૂષ વચ્ચેના સંબંધની તુલના કરવી.

“ સ્ત્રીઓ નિરંતર પ્રેમદ્વારા શિક્ષણ આપે છે. પુરૂષ એ જનમંડળનું બુદ્ધિસ્થાન-મન છે; પણ સ્ત્રી તેનું પ્રેમસ્થાન-હૃદય છે. પુરૂષ જનમંડળનો નિર્ણેતા છે, સ્ત્રી તેને રસાદ્ર કરી પ્રવર્તીતાર છે; પુરૂષ એ જનમંડળનું બળ છે, પણ સ્ત્રી તેનું લાવણ્ય, આભૂષણ તથા સુખ છે. સ્ત્રીઓની બુદ્ધિ પણ તેમના પ્રેમદ્વારા જ બહાર પડે છે. આમ પુરૂષો બુદ્ધિના અધિષ્ઠાતા છે, તથાપિ સ્ત્રીઓ જ માણસની રસ ભાવનાને કેળવે છે. રસ ભાવનામાંથી જ ચારિત્ર બંધાય છે. પુરૂષનું માન પૂર્વક સ્મરણ થયાં કરે છે, સ્ત્રીના ઉપર અભિન્ન પ્રેમભાવથી લીનતા થાય છે. ”

સ્ત્રીઓને તેમનું ગૃહરાજ્ય ચલાવવામાં અને તેમની બુદ્ધિ ખીલવવામાં મદદગાર થઈ પડે એવી યોગ્ય કેળવણી અપાવવી જોઈએ. સ્ત્રીઓ અને

૧૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુરૂષોને જુદા જુદા કાર્યો કરવાનાં હોવાથી બંનેને એક જ સ્ત્રી પ્રકારની કેળવણી આપવામાં આવે છે તે અયોગ્ય છે. સ્ત્રી કેળવણીમાં કેટલીક ફેરફાર કરવાની જરૂર છે અને આ બાબતમાં પ્રો. કર્વેએ સ્ત્રીઓની યુનીવર્સિટી કાઢી ઘણી સારી દેશસેવા બજાવી છે. રાંધવાની, ભરત-ગુંથણની, બાળકો ઉછેરવાની, માંદાનો માવજત કરવાની વગેરે એવા પ્રકારની બીજી કેળવણી આપવાથી સ્ત્રીઓ ગૃહરાજ્ય ઘણી સારી રીતે ચલાવી શકશે. મહાન નેપોલીયનના કહેવા મુજબ દેશને આબાદ કરવામાં સ્ત્રી કેળવણીની જરૂર છે. આજે જે ખાંડકાઓ છે તે ભવિષ્યની માતાઓ બનશે અને “યોગ્ય માતા સો શિક્ષક કરતાં પણ અધિક છે,” તેના બાળકને ઉછેરવામાં અને કેળવવામાં તેઓ ઘણી ઉલટથી ભાગ લઈ શકશે અને ભવિષ્યની પ્રજાને સન્માર્ગે દોરશે. કેળવણી મળવાથી નહીં જેવી બાબતની તકરારો કરતાં અને નિંદા કરતાં ભૂલી જશે અને સુધારાને બદલે જે ખોટા ખ્યાલો તથા દંભી પોષાક તરફ વલણ છે તે પણ તેની મેળે દૂર થશે. વળી જ્ઞાતિની ફરતી લાયબ્રેરી મારફતે સ્ત્રીઓને ઉપયોગી શિક્ષણ આપી શકશે જ્ઞાતિ હિતનાં કાર્યોમાં સ્ત્રીઓને જોડાવાનાં જો રસ્તાઓ કરવામાં આવશે તો તેઓ ઘણા ઉત્સાહથી ભાગ લેશે.

સ્ત્રીઓ પણ ઉપર બતાવેલી કેટલીક રીતો પ્રમાણે જ્ઞાતિહિતનાં દરેક કાર્યમાં ઘણું કાર્ય કરી શકશે. તેમને એકલું ગૃહરાજ્ય ચલાવી અટકવાનું નથી પણ બહારની કેટલીક ચળવળને પોષવાની છે. સ્ત્રીઓ અને જનસેવા કરવાને પુરૂષો અને તેમનો સરખો અધિકાર છે. દેશસેવા. અને દેશ સેવાનાં કાર્યોમાં બંને સાથે મળી કાર્ય કરશે તો દેશને ઘણા લાભ થશે. સ્ત્રીની અસર માતા તરીકે ભવિષ્યની પ્રજા ઉપર સજ્જડ અને સચોટ હોય છે. સ્ત્રીઓ દેશહિતનાં કાર્યો અંદરખાનેની કરે છે. પુરૂષોને તે નવું બળ આપે છે. તેમનામાં જીવનશક્તિ પુરે છે અને કાર્ય કરવામાં ઉત્તેજન આપે છે. જો આપણા દેશની સ્ત્રીઓ સમજતી થશે તો દેશને ઘણા લાભ થશે, કારણ કે તેમના કહેવાની અસર પુરૂષો ઉપર ઘણી થાય છે, અને આ રીતે જો વિશાળ ભાવનાઓ ખીલવવામાં આવશે તો જ્ઞાતિનો ઉદય એની મેળે થશે જ્ઞાતિ ઉદયમાં તેમનો હિસ્સો કાંઈ કાઢી નાંખવા જેવો નથી. તેઓને કેળવવાની જરૂર છે અને જો તેઓ કેળવાયેલી હશે તો ઘણું કરી શકશે. આ દિશામાં મુંબઈનું ભગિની સમાજ ઘણી પ્રવૃત્તિ કરી રહ્યું છે. તેનું અનુકરણ કરી જ્ઞાતિઓ જો એવી સંસ્થાઓ કાઢશે તો જ્ઞાતિ અને દેશસેવાનાં કાર્યો કરવાને સ્ત્રીઓ લાયક બનશે એ ખાત્યત સમજવું.

જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદ્ધય.

૧૩૯

જ્ઞાતિ ઉદ્ધય માટે આપણે ઉપર કેટલીક હકીકતો વિચારી ગયા. એ સર્વેનો સરવાળો કરી અને તેમાં ઘટતો વધતો જરૂરી ફેરફાર કરીને જ્ઞાતિને આદર્શ બનાવવા પ્રયત્ન કરી શકીશું. જ્ઞાતિની બગડી ગયેલી સ્થિતિ જ્ઞાતિ નવા સુધારવાને યોજેલી સુચનાઓનો જો વ્યવહારિક અમલ કરીશું લેખાસમાં. તો જણાશે કે આધુનિક જમાનાને અનુસરી જ્ઞાતિ બંધારણ અને તેના કાર્યભારમાં કેટલોક અગત્યનો ફેરફાર કરવો પડશે. જે જ્ઞાતિઓ જેમ અને તેમ ઓછા ધારા-નિયમોવાળી અને નહીં જેવાં બંધનોવાળી હશે તે સર્વોત્તમ ગણાશે અને તે બંધનો જ્ઞાતિબંધુઓની સારી સ્થિતિને લઈને ઘટશે એ ધ્યાનમાં રાખવું જરૂરનું છે. જ્ઞાતિ ઉદ્ધય માટે વ્યક્તિ સ્વતંત્રતાની પણ જરૂર છે. એટલે આ રીતે કાળમાં રહેલી સ્વતંત્રતા ઘણી લાભદાયી નોવડશે.

અત્યાર આગમ્ય આપણી જ્ઞાતિઓનું જીવનસૂત્ર રૂઢિ છે. આપણે રૂઢિના ગુલામ બન્યા છીએ. સારાસારનો વિચાર કર્યા વિના રૂઢિનાં ફરમાનોને શાંતિયા તાબે થઈએ છીએ. હવે તો આપણે દેશના સંજોગો અને સ્થિતિ જોઈ અયોગ્ય અને બિનજરૂરી રૂઢિની બેડીઓને તોડવી પડશે. વિચારશીલ પુરૂષો સમજી શકે છે કે જે જ્ઞાતિ એક પણ તમ્બુ આગળ વધવાઈએ રાખતી નથી તેની અંતે અયોગ્યિતા થાય છે. સમાનતા, આતુભાવ અને સ્નેહ જ્ઞાતિને વધુ આદર્શ બનાવી જ્ઞાતિ જીવનનું સૂત્ર ફેરવી અને નવું ઘડી કાઢશે અને તે હવે “ સગવડ અને જરૂરિયાત ” રહેશે.

વળી જ્ઞાતિના લોકમતના અભિપ્રાયના કીમત ગણી તેનો અનાદર નહિ કરવામાં આવે એટલું જ નહિ પણ જ્ઞાતિ માટે બંધવાના ધારા-નિયમોમાં જ્ઞાતિ-બંધુઓનો અવાજ ઉપયોગી લેખવામાં આવશે. જ્ઞાતિતંત્ર અલાવવામાં પણ દરેક જણ પોતાની શક્તિ અનુસાર ભાગ લઈ શકશે. નિઃસ્વાર્થ વૃત્તિથી કાર્ય કરનાર જ્ઞાતિના લોકમતનો કાળુ ધરાવી શકશે અને જ્ઞાતિ ઉદ્ધય માટે અથાગ મહેનત કરશે.

આ પ્રમાણે જ્ઞાતિ બંધારણ સુધરવાથી અને વિસ્તૃત બનવાથી તે નવા લેખાસમાં આવી જશે.

આપણે ઉપર જોઈ ગયા કે જ્ઞાતિને તોડવા કરતાં તેને સુધારી સારા પાયા ઉપર જ જો સુકીશું તો આપણને ઘણો લાભ થશે. તેના બંધારણમાં અને ધારા-નિયમોમાં ઉપર પ્રમાણે જો યોગ્ય ફેરફાર કરવામાં આવશે સમાલોચના. તો જ્ઞાતિ સમાજનું એક ઘણું ઉપયોગી મંડળ પુરવાર થશે. જ્ઞાતિ ઉદ્ધયના બતાવેલા રસ્તાઓ પ્રમાણે જો વર્તવામાં આવશે

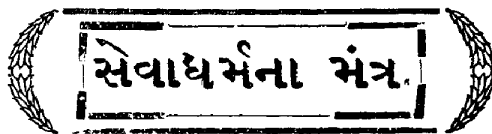
૧૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તો તેનો ઉદય અને જરૂરિયાત ટુંક વખતમાં જાણી આવશે. ‘નાશ નહિ પણ સમીકરણ’ એ સૂત્રને આધારે આપણે જ્ઞાતિનો નાશ નહિ કરીએ પણ પશ્ચિમના સુધારાઓમાંથી જે આપણને માફક આવે તેને ગ્રહણ કરી અને આપણી જ્ઞાતિના કેટલાક સડાઓ દૂર કરી, આપણી સંસ્કૃતિ અને પશ્ચિમ દેશની સંસ્કૃતિને નિશ્ચિત કરી જ્ઞાતિને સુંદર અને મોહક લેખાસમાં મુકી શકીશું.

ઉપર કહેલી સૂચનાઓ મુજબ જે વ્યવહારિક યોજનાઓ ઘડવામાં આવશે તો જ્ઞાતિ ઉદય સહેલાઈથી થઈ શકશે. તેવા પ્રયત્નો કરનાર જ્ઞાતિખંડુઓ તેમના કાર્યમાં ફતેહમંદ નિવડો એજ પ્રાર્થના.

ૐ શાંતિ ! શાંતિ ! શાંતિ !!!



શ્રી એન્ડેસના ‘The Way of Service’ માંથી ઉદ્ધૃત.

વિઠ્ઠલદાસ મૂ. શાહ.

“ સેવા સમો અવનિતલમાં ધર્મ બીજો ન જાણું. ”

જે તમે ઇચ્છતા હો કે જે સેવા તમે કરતા હો તે લોકોપયોગી હોવા છતાં તમારે માટે હાનિકારક ન નીવડે તો તમે તમારા સેવાધર્મને માટે નીચે લખેલા ત્રણ સિદ્ધાંત સ્થિર કરી લ્યો.

(૧) સેવાધર્મનો સ્વીકાર કરવો એજ સર્વોત્તમ આનંદ છે.

(૨) યાદ રાખો કે તમારા કરતાં કોઈ વધારે બલવાન શક્તિ તમને સેવા માટે સશક્ત બનાવે છે; તમે તો માત્ર તેના પ્રતિનિધિ જ છો.

(૩) કદી પણ ન ભૂલો કે જે દેવી અંશ તમારી અંદર રહેલો છે તે બીજામાં પણ રહેલો છે.

એટલું હમેશાં યાદ રાખવું કે તમે બીજાના સંબંધી જે વાતો અથવા વિચારો કરો છો તેવી વાતો કે વિચારો તેઓએ પણ કદિ તમારા માટે કયાં હોય એ સંભવિત છે.

કોઈ તમને કદી કહ્યા વગર તો યાદ રાખવું કે કદાચ પામનાર કરતાં કદાચ આપનારને એનાથી વધારે હુબ સહન કરવું પડે છે.

એક વાતની ચિંતા રાખવી કે કોઈ પણ વ્યક્તિ તરફના તમારા પ્રેમને લઈને તમારી અથવા તે વ્યક્તિ તરફના મનનું સમતોલપણ નષ્ટ ન થવું એજ છે. તમારી સેવાથી શક્તિમાં વૃદ્ધિ થવી જોઈએ—શક્તિનો હાસ થાય એ ઠીક નહિ

સેવા-વર્મના મંત્ર.

૧૪૧

બીજા લોકોમાં સેવા કરવાની વધારે શક્તિ જોઈને ઈર્ષ્યા ન કરશો. ઉલટું તમારે રાજી થવું કે જ્યાં તમારી અદ્યપશક્તિ સેવાને માટે અસમર્થ થઈ પડે છે ત્યાં તમારી મદદ માટે તમારાથી અધિક બળવાન શક્તિઓ મોજી છે.

તમે કોઈને કાંઈ વસ્તુ અર્પણ કરો ત્યારે એવી આશા કદિપણ ન રાખો કે તે માણસ તમારી આપેલી વસ્તુ સદા-સર્વદા પોતાની પાસે જ રાખે. તમે જુઓ કે જે ભેટથી એ મનુષ્યને સુખ થયું છે તે બીજાને પણ સુખી કરી શકે છે ત્યારે ખુશી થાઓ.

જ્યારે તમે કોઈને મદદ કરતા હો ત્યારે જે હેતુને લઈને તમારા હૃદયમાં સેવાની પ્રેરણા થઈ હોય તે હેતુમાં તદ્દસીન બની જાઓ. એમ કરવાથી તમારો હેતુ સફળ થશે. તમે વધારે સુંદર સહાયતા કરી શકશો.

સેવાના બદલાની આશા ન રાખો. તમે જેને મદદ કરો તે તમારો ઉપકાર ન માને તો ગ્લાનિ ન પામતા એટલું યાદ રાખો કે તમે જે સેવા કરી છે તે શરીરની નહિ, પણ આત્માની છે. ભલે હોઠ ન ચાલે, પણ તમે આત્માની ઉપકાર-પ્રિયતાના દર્શન જરૂર કરી શકશો.

જેના ઉપર તમે પ્રેમ રાખતા હો તેના પ્રેમની આશા કે ચેષ્ટા બદલામાં કદિ ન રાખતા. જો તમારો પ્રેમ સાચો અને વિશુદ્ધ હશે તો બહેલા મોડા તેના હૃદયમાં તે પ્રવેશ કરશે અને ત્યાંથી તમને એનો પ્રત્યુત્તર મળશે. કદાચ તમારો સ્નેહનો પ્રવાહ મર્યાદિત હોય તો એ ધમ્મવા જોગ છે કે સામા માણસને હુંખ નહિ થાય કે આખરે એ સ્નેહપ્રવાહ સુકાઈ ગયો.

યાદ રાખજો કે જે માણસે આત્મ-સંયમની સાધના નથી કરી તે સાચી સેવા નથી કરી શકતો.

જે સેવા બોલે ઉપાડી લેવાના બદલામાં બોલે વહન કરવાના શક્તિ આપીને બોલે હલકો કરે છે તેજ સાચી સેવા છે.

જો તમે ભિન્નભિન્ન વ્યક્તિઓના ભિન્નભિન્ન આદર્શો ઉપર દ્રષ્ટિ રાખીને તે અનુસાર સેવા કરશો તોજ તમે ઉત્તમ સેવા કરી શકશો.

મનુષ્યમાં જે સર્વોત્તમ ગુણો રહેલા હોય છે તેના બળથીજ તે સર્વોત્તમ સેવા કરી શકે છે. સંસારમાં જેટલા મનુષ્ય આશ્રયને પાત્ર હોય છે તેટલા જ સેવાને પાત્ર હોય છે.

પ્રત્યેક ક્ષણ સેવા કરવા માટે યોગ્ય સમય હોય છે. કેમકે આપણને પ્રેમ-ભર્યાં કાર્ય કરવાનો પ્રસંગ જીવનમાં ન મળે તોપણ આપણાં હૃદયને પ્રેમથી ભરપૂર રાખવાનો સમય હમેશાં આપણા માટે તૈયાર જ હોય છે.

જેટલી હદ સુધી મનુષ્ય પોતાના સ્વાર્થનો ઓછો વિચાર કરે છે તેટલી હદ સુધી તે જરૂર પોતાની આત્મોન્નતિ તરફ ધ્યાન લગાડી શકે છે. સેવાના

૧૪૨

૧ આત્માનંદ પ્રકાશ.

નાનામાં નાનાં કાર્યોનો બદલો સેવાની વધતી જતી શક્તિના રૂપમાં સેવકને આપો આપ મળે છે.

કોઈ મનુષ્યની સેવા કરવાનો તમે જે માર્ગ ગ્રહણ કર્યો હોય છે તે જો તે મનુષ્યને પસંદ ન હોય તો તમે કોઈ બીજો માર્ગ શોધી લ્યો. તમારો હેતુ સેવા કરવાનો છે તો પછી જબરદસ્તીથી તેના ઉપર તમારી સેવાનો ભાર લાદવો એ ઠીક નથી.

કોઈ માણસ સાથે તમારે ઓળખાણ હોય કે નહિ, પણ સંકટને સમયે તેને સહાયતા કરવાનું ન ભૂલો. પોતાના સંકટને લઈને તે તમારા લાઈ સમાન છે. પ્રતિષ્ઠાને લીધે ઉત્પન્ન થતું અતડાપણું એ ગર્વનું એક સ્વરૂપ છે. જેને લઈને સંકટ વખતે દુઃખી માણસનો એક સહાયક ઓછો થાય છે.

કદિપણ તમારા મનમાં એવો વિચાર ન કરો કે આજે મેં બીજા લોકોને ખૂબ મદદ કરી. છતાં હૃદયમાં ઉડા ઉતરી જરા તપાસી જોવું કે એ કરતાં વિશેષ મદદ તમે કરી શકત કે નહિ? તેમજ જરા એટલું પણ વિચારવું કે દુનિયાનો દુઃખલંકાર ઓછો કરવામાં તમારી મદદ કેટલી બાકી રહી છે?

જેઓ મહાન નેતાઓના સાચા અનુયાયી હોય છે તેઓ પોતાથી ઓછાં જ્ઞાનવાળાની જેટલું જ આજ્ઞાપાલન કરી શકે છે. કેમકે જે મનુષ્યને આજ્ઞા પાલનની ટેવ નથી હોતી તેઓ બરાબર આજ્ઞા નથી કરી શકતા.

તમારી શીખામણ પ્રમાણે આચરણ કરવાની મનોવૃત્તિ બીજામાં પેદા કરવાનો સારામાં સારો રસ્તો એ છે કે તમે પોતે એ શીખામણ અનુસાર આચરણ કરો.

તમે એમ ઇચ્છતા હો કે લોકો તમારા હેતુને સારો જ ગણે તો તમારું પણ કર્તવ્ય છે કે તમારે બીજાનાં કાર્યો શુભ હેતુ વડે જ પ્રેરિત છે એમ માનવું.

અપમાનનું મૂળ હલકા સ્વભાવમાં છે; ઉન્નતિશીલ સ્વભાવ પર તેની અસર નથી થઈ શકતી. એટલા માટે મનુષ્યનું અપમાન ત્યારે જ થાય છે કે જ્યારે તે પોતાનું ઉચ્ચ પદ છોડીને અપમાન પામવા યોગ્ય નીચાઈએ આવી પહોંચે છે.

બીજા મનુષ્યો સેવા ધર્મ જાણતા નથી અને તમે તે સારી રીતે જાણો છો એટલા માટે તમે બીજા કરતાં વધારે સારા છો એ વિચાર તમારા મનમાં આવે ત્યારે યાદ રાખો કે જે ક્ષણે તમારા મનમાં એ વિચારો પેદા થાય છે તેજ ક્ષણે તમે સેવા-ધર્મનો ત્યાગ કરો છો.

આપણા જીવનની ઉચ્ચતામાં બીજાને ભાગીદાર બનાવવા એજ સાચી સેવાનું લક્ષણ છે. પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રૂપમાં આપણી જાતને પ્રશંસાપાત્ર દેખાડવા યત્ન કરવો એ સાચી સેવા નથી.

સેવા-ધર્મના મંત્ર.

૧૪૩

પહેલાં કહેવું અને પછી કરવું એની અપેક્ષાએ પહેલાં કરી બતાવવું અને પછી કહેવું એ વધારે સાફ છે. પરંતુ સૌથી સાફ તો એ કે કાર્ય કરીને મૌન ધારણ કરવું.

મનુષ્ય કેટલી સેવા કરી શકે છે તેનું ખરૂં અનુમાન તેના રાત દિવસના ગૃહજીવનપરથી કરી શકાય છે. તેનાં પુસ્તકો, લોકોમાં તેની પ્રતિષ્ઠા, તેનાં સાર્વજનિક ભાષણો અને કાર્યો ઉપરથી સાચું અનુમાન કરી શકાતું નથી. જાહેરમાં મોટાં મોટાં કામો કરવાથી કોઈ માણસ મોટો છે એમ માનવું ભૂલ ભરેલું છે. આત્મ-સંયમનાં નાના-મોટાં કાર્યોમાં (જેની કોઈને ગમ પણ નથી પડતી) મનુષ્યની મહત્તા છુપાઈ રહેલી છે.

જે માણસ પોતાની તમામ શક્તિનો વિનિયોગ સેવામાં કરી દેવા ઇચ્છે છે તેને યોગ્ય પ્રસંગે સેવા કરવાનું સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થાય ત્યારે તેણે પોતાનું સર્વસ્વ તણ દેવાની તૈયારી કરી રાખવી જોઈએ.

એક મનુષ્ય તમારી સહાયતા અનેક રીતે ઇચ્છે છે, હવે તમે તેની સારામાં સારી સેવા તેની મનધારી ચીજો આપીને નહિ, પણ એને જે ચીજની જરૂરીયાત હોય તે આપીને કરી શકો છો. આમ કરવાથી તમારી સેવા એક વિશેષ પ્રકારની થઈ જાય છે અને સંભવ છે કે તેને લઈને તે તમારી સાથે નારાજ પણ થઈ જાય. તમારું એટલું જ કર્તવ્ય છે કે તમે એની સેવા એવી રીતે કરો કે તે સ્વીકાર્ય જ થઈ પડે.

જે સહાયતાનો પાત્ર એક ખાસ માણસ છે તેને એ સહાયતા આપવાને બદલે બીજાને આપવી તે સાચી સેવા નથી.

જે દિવસનું કામ વધારે સાફ હોય તે દિવસને તમારા માટે અધિક ઉજ્જવલ ગણો. દુનિયામાં એક પણ એવો માણસ નથી કે જેનામાં કાંઈને કાંઈ ત્રુટિ ન હોય; તે સાથે એવો પણ માણસ મળવો મુશ્કેલ છે કે જે કશું ન આપી શકે, એટલે કે જેનામાં એક પણ ગુણ ન હોય.

જ્યારે તમે કોઈની સેવા કરતા હો ત્યારે તેની નબળાઈઓ જોઈને ચ્હીકાઈ ન જશો. તેની નબળાઈને લઈને જ તમને એની સેવા કરવાનો અવસર મળ્યો છે. તેનામાં ત્રુટિઓ ન હોત તો તમારી સેવાની પણ એને જરૂરીયાત ન રહેત.

જેવી રીતે એક દુઃખમય પ્રસંગમાં ભાવી સુખનું સ્વપ્ન છુપાઈ રહેલું હોય છે તેવી જ રીતે દુઃખની પ્રત્યેક નબળાઈ એક દિવસ સફળતામાં વિલીન થઈ જાય છે.

--ચાલુ.



૧૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

જ્યંતી—માગશ્વર વદી ૬ ના રોજ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રીમાન્ મૂળચંદ્ર મહારાજની સ્વર્ગવાસ તિથિ હોવાથી તેઓશ્રીની પાદુકાની પ્રતિષ્ઠા કરી દાદાસાહેબમાં દેરીમાં પધરાવેલ છે. ત્યાં આ મહાપુરૂષની ભક્તિ નિમિત્તે શ્રી જૈન આત્માનંદ સમા (અમારા) તરફથી દાદા સાહેબના જિનાલયમાં પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. તથા આંગી રચાવવામાં આવી હતી.

દર વર્ષે થતું સ્વામીવાસંલય ચાલુ “આઝાદી” ની લડતની સહાનુભૂતિ અર્થે આ વખતે બંધ રાખવામાં આવ્યું હતું.

અભિનંદન.

શ્રી મુખ્ય જૈન સ્વયંસેવક મંડલના પ્રમુખ ભાઈ મંગળદાસ નથુભાઈ ખરીદીયા તથા સ્વયંસેવક બંધુ ચીમનલાલ ભાઈલાલ જૈન કોમની સેવા કરતા આગળ વધીને દેશની સેવા કરતાં જેલ ભોગવી હાલમાં છુટીને આવ્યા છે. આ મંડળના સભ્યોની જૈન કોમમાં સેવા જલ્પીતી છે, તે સેવા કરતાં આગળ પગલું દેશની સેવા કરવા જતાં સરકારના મહેમાન થયા હતા અમો બંને બંધુઓને હાર્દિક અભિનંદન આપીએ છીએ. સમાજની સેવા કરવાના જ્ઞાસુઓને આવા દાખલા અનુકરણીય છે.

સ્વીકાર-સમાલોચના.

શ્રી કોરદાશ તીર્થકા ઇતિહાસ-સચિત્ર—સંપાદક વ્યાખ્યાન વાચરપતિ મહારાજ શ્રી યતીન્દ્રવિજયજી, પ્રકાશક સાંકળચંદ કીસનાજી તથા જવાનમલ રખવદાસ, હજારીમલ જોરાજી મૂલ્ય સદુપયોગ. આ પ્રાચીન તીર્થના ઇતિહાસ, ભૂતકાલીન તથા વર્તમાન સ્થિતિની હકીકત સાથે ઘણો જ શ્રમ લઈ લેખક મુનિ મહારાજે લખેલ છે. આ તીર્થમાં ત્રણ પ્રાચીન તથા એક અર્વાચીન જૈન મંદિરો છે. એક મંદિર તો ૨૪૦૦ વર્ષનું પુરાણું છે જેના જુદા જુદા વખતે જીર્ણોદ્ધાર થયા છે વગેરે બધી ઐતિહાસિક હકીકત વાંચતાં જૈનદર્શન માટે ગૌરવ ઉત્પન્ન કરે તેવું છે. આવા તીર્થોના ઇતિહાસો પ્રકટ થતાં તેની આખી સંકલ્પના થતાં જૈન ઇતિહાસકારો ઉપયોગી થતાં જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય તૈયાર થાય તેવું છે. સમયાનુસાર પ્રાચીન તીર્થોના ઇતિહાસો પ્રગટ કરવા તથા જ્ઞાનભંડારોમાંથી જીર્ણ પુસ્તકો ફરી લખાવવા ને શુદ્ધ કરાવી છપાવવાનો જૈન દર્શન માટે આ સ્થક પ્રસંગ છે. આ લઘુગ્રંથના લેખક મુનિ મહારાજના શ્રમ માટે જૈનકોમે આભાર માનવા જેવું છે. મુનિ મહારાજ મારવાડના જીર્ણ મંદિરો પ્રાચીન તીર્થોની ડીરેક્ટરી તૈયાર કરવા વધારે શ્રમ લેશે તેમ વિનંતિ કરીએ છીએ.

આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ.

૧૪૫

આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ.

ગયા વર્ષમાં સભાએ શું પ્રગતિ કરી તેની ટુંક નોંધ આ નીચે આપીયે છીયે. દર વર્ષે આ રીતે સભાની કાર્યવાહીનું સંક્ષિપ્ત વર્ણન આપવાથી આ સભાના દરેક સભાસદ બંધુઓ, સભા ઉપર પ્રેમ ધરાવનાર ભાઈઓ અને હિતેચ્છુઓ વગેરેને જાણ થતાં હવે પછીના માટે સભાની ઉત્તિ માટે કાંઈ સલાહ, સૂચના કે વિચાર તેઓશ્રી જણાવી શકે તેવા હેતુથીજ આની રીતે દર વર્ષે ટુંક નોંધ અપાય છે. વિસ્તાર પૂર્વક તો ધારા પ્રમાણે સભાના છપાતા રીપોર્ટમાં આપવાનું હોય છે.

આ સભાને સ્થાપન થયાં આજે પાંત્રીશ વર્ષ થયાં છે. નિમિત્ત ગુરુભક્તિ અને આત્મિક કલ્યાણ અને ધાર્મિક સેવા જ છે. તેના ચાલતા ઉદ્દેશ પ્રમાણે સભા કાર્ય કર્યે જાય છે.

કુલ સભાસદો—

૧ આ સભાના ચાર વર્ગમાં થઈ ૩) પેટ્રન સાહેબો, ૧૧૦) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૨૧૮) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૧૨) ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૫૩) પહેલા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો અને ૯) બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો મળી ૪૦૫) કુલ સભાસદો હતાં. ગયા વર્ષમાં ફેટલાકનો વધારો, ફેટલાક સ્વર્ગવાસ પામ્યા, ફેટલાક કમી થયા જેથી ગણસાક્ષની આખર સુધી ૩૯૬) છે. જેમાં ત્રણ પેટ્રન સાહેબો, ૧૧૧) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૨૧૬) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૧૨) ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૪૮) પહેલા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો, અને ૯ બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો, ભાવનગર અને બહાર ગામના મળીને છે. નવા સભાસદો થાય તેના નામો આત્માનંદ પ્રકાશમાં તરતજ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે—આવે છે. આ સભામાં જે જે લાઇફ મેમ્બરોની જે જે ફી (લવાજમ) છે તે જ લખતે તે જ વર્ગમાં દાખલ કરવામાં આવે છે, અને લાઇફ મેમ્બરોને ભેટના પુષ્કળ સારા સારા અંથોનો લાભ અત્યાર સુધી કાંઈ પણ બદલો લીધા સિવાય ધારા પ્રમાણે અપાયો છે—અપાયું છે તે તો અમારા માનવંતા સભાસદોને સુવિદિત છે. ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર અને બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરોનો વર્ગ ફેટલાક વખતથી કમી થએલ છે.

લાઇબ્રેરી—ક્રી વાંચનાલય:—

આ વાંચનાલયમાં સાત વર્ગો છે. આઠ હજાર વાંચનની ધાર્મિક, નૈતિક, નોવેલ, સંસ્કૃત, ઇંગ્લીશ અને ધાર્મિક આગમો મળી મળે છે. લખેલી પ્રતોનો ભંડાર જે ૧૪૦૦)ની સંખ્યામાં છે, તે જુદો છે. તથા ૫૬ ન્યુસપેપરો ડેઇલી, વિકલી, માસિક વગેરે વગેરે સારા

૧૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સારા આવે છે. જૈન અને જૈનેતર લાઇઓ સારા પ્રમાણમાં લાભ લે છે. કક્કાવારી પ્રમાણે હાલમાં વાચકોની સુગમતા ખાતર તમામ જુકોનું લીસ્ટ છપાવેલ છે. લાઇબ્રેરીની સુવ્યવસ્થા માટે, મીસ કૌઝે, સુધીજ સાહેબ, અને શ્રી ગાયકવાડ સરકારના સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરીના ક્યુરેટર સાહેબ મોતીલાલ આમીન વગેરે અનેક સંસ્થા અને જાહેર પુરૂષોએ ઉંચા અભિપ્રાય આપેલ છે. આ શહેરમાં તેવી લાઇબ્રેરી બીજી નથી.

સં. ૧૯૮૫ ના આસો વદ ૩૦ સુધીમાં સાત વર્ગોમાં કુલ પુસ્તકો ૭૨૪૩ રૂ. ૧૨૦૨૩-૫-૩ ના હતાં, જેમાં ગઇ સાલની આખર સુધીમાં રૂ. ૩૧૩-૮-૦ ના પુસ્તકો ૨૮૩ નો વધારો થતાં કુલ પુસ્તકો ૭૫૨૬ રૂ. ૧૨૩૩૬-૧૩-૩ ના થયાં છે.

જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું-સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું-

ચાર પ્રકારે સાહિત્યવૃદ્ધિ સભા કરે છે. ૧ એક સંસ્કૃત-માગધી ગ્રંથો, ૨ ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથો, ૩ શ્રી કાન્તિવિજયજી ઐતિહાસિક ગ્રંથમાળા, ૪ શ્રી સીરીઝ ખાતું, અને સાધુ સાધ્વી મહારાજ તથા જ્ઞાનભંડારોના ખાસ ઉપયોગ માટેનું.

સભા તરફથી પ્રકટ થતા ગ્રંથો સંસ્કૃત-માગધી હાલ અડધી કિંમતે, ગુજરાતી ગ્રંથો મુદ્દલ કિંમતે, સીરીઝના ગ્રંથો ધારા પ્રમાણેની કિંમતે મંગાવનારને અપાય છે. સંસ્કૃતના અપી લાઇફ મેમ્બરો અને પેટ્રન સાહેબો મંગાવે તેને અને ગુજરાતી ભાષાના તથા સીરીઝના ગ્રંથો બધા લાઇફ મેમ્બરોને-વાર્ષિક મેમ્બરોને પોણી કિંમતે ભેટ આપવામાં આવે છે. અત્યાર સુધીમાં શુભારે દોઢસો ગ્રંથો લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ અપાયા છે.

ઉપર બતાવેલા ચારે પ્રકારના ગ્રંથો મળી અત્યાર સુધીમાં રૂ. ૧૮૦૦૦) અદ્ધાર હજારના ગ્રંથો, સાધુ સાધ્વી મહારાજ તેમજ અન્ય સંસ્થાઓ, જ્ઞાનભંડારો વગેરેને ભેટ અપાયેલા છે. લાઇફ મેમ્બરોને અત્યાર સુધી અપાણા તે રકમ જુદી છે. અમારા ધારવા પ્રમાણે હિંદુસ્તાનની કોઇ પણ સંસ્થાએ આટલો મોટો પ્રચાર અને ભેટનું કાર્ય કરેલ નથી. તે થવાનું કારણ ચુરૂપા છે.

સં. ૧૯૮૫ ની આખર સાલ સુધી સંસ્કૃત-માગધી ૭૯, ગુજરાતી ૬૦ તથા ઇતિહાસિક ૭) મળી કુલ ૧૪૬) ગ્રંથો પ્રગટ થયા હતા. ગઇ સાલની આખર સુધી સંસ્કૃત ૧) શ્રી વસુદેવ હિંડી પ્રથમ ભાગ તથા ગુજરાતી સુકૃતસાગર યાને માંડવગઢનો મંત્રી પેયડકુમાર શ્રી સીરીઝ તરીકે શ્રી ચંદ્રપ્રભચરિત્ર મળી વધારો થતાં કુલ ગ્રંથો ૧૪૯) આ સભા તરફથી પ્રકટ થઇ ગયા છે. આ કાર્ય સતત ચાલ્યા કરે છે. સીરીઝનું કાર્ય સભાએ હાથ ધરતાં રૂ. એક હજાર આપનાર બહુના નામથી ઉત્તરોત્તર ગ્રંથો પ્રકટ થતાં હોવાથી જ્ઞાનોદ્ધાર સાથે આત્મકલ્યાણ પણ થતું હોવાથી તે રીતની રકમો અત્યાર સુધીમાં પંદર ગૃહસ્થો તરફથી મળી છે. અને આવો લાભ દરવર્ષે નવા જૈન બહુઓ સાહિત્ય પ્રકાશન માટે સભાને તેવી રકમ આપી લાભ લેવા ઉત્સુક બને છે. અનેક ગ્રંથો સીરીઝ તરીકે પ્રગટ થયા છે. સભાને મળતી મદદથી અનેક ઉત્તમોત્તમ ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થતાં હોવાથી અનેક

આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ.

૧૪૭

ગૃહસ્થો તરફથી તે લાભ સભાને મળે છે. અને સાહિત્ય વૃદ્ધિ થાય છે. અને થોડા વખતમાં સસ્તું જૈન સાહિત્ય અને બહોળો પ્રચાર અદ્ય કિંમતે સભા કરી શકશે તે નિઃસંદેહ વાત છે.

કેળવણીને ઉત્તેજન—દરેક વર્ષે રૂ. ૧૫૦) સ્કોલરશીપ તરીકે રૂ. ૧૨૫) શ્રી ઉજ્જમ-આઈ જૈન કન્યાશાળાને મદદના મળી શુભારે ત્રણસેંઠ રૂપિયા અપાય છે, અવકાશે વિશેષ કાંઈ કરવા સભાની શુભ આકાંક્ષા છે.

આત્માનંદ પ્રકાશ—આજે અઠવાળીશ વષ થી પ્રકટ કરવામાં આવે છે. ઉત્તમ લેખો, પુસ્તકોની સમાલોચના, વર્તમાન સમાચારો અને કોઈપણ માસિક દરેક વખતે જે અત્યાર સુધી નથી આપી શકતું તેના સારા સારા અનેકવિધ સાહિત્ય, ઉત્તમ મોટા ગ્રંથો વધારે ખર્ચ કરી માસિકની આવક કે કમાણીની દરકાર નહિ રાખી ગ્રાહકોને દર વર્ષે પંચાંગ સાથે ભેટ આપવામાં આવે છે, આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકમાં તેની જાહેરખબર દર વર્ષે અપાય છે. જેથી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોની પણ દિવસાનુદિવસ વૃદ્ધિ થતી જાય છે.

સ્મારક ફંડ—આ સભા હસ્તક શ્રીયુત મૂળચંદ નયુભાઈ કેળવણી ઉત્તેજન સ્મારક ફંડ તથા શ્રીયુત બોડીદાસ કુશરભચંદ નિરાશ્રીત મદદ ફંડ ચાલે છે. જેમાં તેના ઉદ્દેશ પ્રમાણે તે તે આત્મામાં સહાયો અપાય છે.

શ્રી ઉજ્જમઆઈ કન્યાશાળા—તેના વહીવટ આ સભાને તેની કમીટી તરફથી સુપ્રત થયેલ હોવાથી તેના વહીવટ મદદ આપવા સાથે કરે છે.

જયંતીઓ—પ્રાતઃસ્મરણીય ગુરૂરાજ શ્રી વિજયનંદસૂરીશ્વરની જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાયળજી ઉપર જઈ તથા પૂજ્યપાદ ગુરૂચર્ય શ્રી મૂળચંદજી મહારાજની મોગશ્વર વહી ૬ શાંતમૂર્તિ શ્રી વિજયકમળસૂરિજીની આશો શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ દેવ, ગુરૂભક્તિ, પૂજા, સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરેથી દર વર્ષે ઉજવાય છે.

સભાની વર્ષગાંઠ—પાંત્રીશ વર્ષથી સભાના મકાનમાં દેવ ગુરૂભક્તિ પૂજા બાણાવવા, સ્વામીવાત્સલ્ય કરવા સાથે ઉજવવામાં આવે છે.

આનંદમેલાપ—દર એસતે વર્ષે જ્ઞાનપૂજન સાથે ટીપાર્ટી સભાસદોને આપવામાં આવે છે.

જ્ઞાનભક્તિ—દર વર્ષે જ્ઞાન પંચમીને દિવસે જ્ઞાન પધરાવી ભક્તિ કરવામાં આવે છે.

ઉપરોક્ત હકીકત તથા નીચેની સભાની લેણદેણ તથા સરવૈયા સંબંધી હકીકત વહીવટી ચોપડામાંથી જોવા માટે ખુલ્લી છે. દરેક સભાસદોએ સભાએ આવી જોઈ જવું.



૧૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંવત ૧૯૮૬ ના આશો વદી ૦)) સુધીનો રીપોર્ટ.

શ્રી સભાનું વહીવટ ખાતું.

શ્રી સભા નિભાવ ફંડ ખાતું.

જ

૧૦૩૩૮- આકી દેવા. સં. ૧૯૮૫ આખર
૪૦૦) લાઇફ મેમ્બરો સ્વર્ગવાસ પામતાં
ધારા પ્રમાણે લવાજમ જમા કર્યું
૪૬) વ્યાજ

૧૪૭૮૮

ઉ

૯૭૮૮૮ ખર્ચમાં ખુટતો હવાલો
૫૦૧) આકી દેવા.

૧૪૭૮૮

સભાસદોની ફી ખાતું.

જ

૧૨૮૮૮ આકી દેવા ગષ્ટ સાલ આખર સુધી
૧૫૭૮૮ વાર્ષિક મેમ્બરોની ફીના
૧૦૭૧૮ લાઇફ મેમ્બરોના વ્યાજના
૯૭૮૮૮ સભા નીભાવફંડનો હવાલો

૨૩૩૫૮૮

ઉ

૧૨૪૦૮૮ લાઇફ મેમ્બરોને માસિક તથા મેટની
છુક મોકલતાં ખર્ચના
૪૫) મેમ્બરોની ઉધરાણી ન પતવાથી
માંડી વાળી તેના
૧૦૪૪૮ ખર્ચખાતાનો હવાલો

૨૩૨૯૮૮

૬) આકી દેવા

૨૩૩૫૮૮

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર ખાતું.

જ

૧૧૦૦૦) આકી દેવા
૩૦૦) નવા મેમ્બરો તથા થયા તેના

૧૧૩૦૦)

ઉ

૨૦૦) બે સભાસદોનો સ્વર્ગવાસ થતાં
નિભાવફંડ ખાતે લઇ ગયા
૧૧૧૦૦) આકી દેવા

૧૧૩૦૦)

આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ.

૧૪૯

બીજા વર્ગના લાઠફ મેમ્બર.

જ

૧૦૬૦૧) બાકી દેવા

૧૫૦) નવા ત્રણ સભાસદોની ફીના

૧૧૦૫૧)

ઉ

૨૦૦) સભાસદો સ્વર્ગવાસ થતાં નિભાવફંડ
ખાતે લઈ ગયા૫૦) એક સભાસદ પાસે ઉધરાણી કરવા
છતાં ન પતવાથી માંડી વાળ્યા

૨૫૦)

૧૦૮૦૧) બાકી દેવા

૧૧૦૫૧)

ત્રીજા વર્ગના લાઠફ મેમ્બર.

જ

૩૦૦) બાકી દેવા

૩૦૦)

ઉ

શ્રી જ્ઞાન ખાતું.

જ

૧૦)ના એસતા વર્ષના જ્ઞાનપૂજનના

૨૦)ન પરચુરણ કસર વગેરેના

૬૩) આત્મવીર સભાના પુસ્તકોના

૩૭) આત્મનંદ પ્ર. પુ. ૧ થી ૨૬ ના

૨૨૭)ના પુસ્તકો વેચાણમાંથી ફે હાંસલના

૭૩)ના સંસ્કૃત પુસ્તકોના

૧૫૩)ના સીરીઝના પુસ્તકોના

૨૨૭)ના

૧૧૧૧)ના પંચપ્રતિકમણના વેચાણમાંથી

૧૧૮૩)ના બ્યાજનો વધારો પાંચ વર્ષનો

૫૨૦)ન સંસ્કૃત સીરીઝખાતે હતા તેનો હવાલો

૧૩૬)ના સ્તવન સંગ્રહનો હવાલો

૩૩૪૩)

૨૭૮૬)ના બાકી લેણા

૬૧૩૨૧-૧

ઉ

૪૩૧૬)ના બાકી લેણા

૧૧૨)ના વીમાનો ખર્ચ

૩૬) બાકું વખારતું

૧૫૭)ના માસીક વર્તમાન લાઠફેરી માટે

૨૬૦)ના લાઠફેરી માટે પુ. ખરીદ કર્યા

૪૩૦)ના પુસ્તકો લેટ આપ્યા

૬૭)ના પુસ્તકોમાં કમીશન આપ્યું

૧૮૭) પેપરોમાં જા. ખ. ના

૫૧)ના સં. ૧૯૮૫, -૮૬, પંચાંગના

૩૪૦)ના આત્મા પ્રકાશ પુ. ૨૭ ની ખોટના

૧૨૫) ઉજ્જમખાતે કન્યાશાળાને મદદ

૬૭)ના પેકીંગને પરચુરણ ખર્ચ

૬૧૩૨૧-૧

૧૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી આત્માનંદ ભવન (મકાન)

જ

ઉ

૧૯૨૬૬૧૧ આકી લેણા

૧૫૦) વ્યાજ ભાડાના રૂ.૫૦૧ બાદ કરતાં

૧૫૭૧૬ રીપેર ખર્ચ

૧૯૫૭૪૧ આકી લેણા

આત્માનંદ પ્ર. પુ. ૨૭ મું.

જ

ઉ

૬૩૭૧૧૦૧ લવાજમ

૩૭૧૧ મેમ્બરો પાસેથી

૩૪૦) ખોટના તે જ્ઞાનખાતે ઉધાર

૧૩૪૯૧૧

૬૩૩૧૧ જપાઇ તથા બાઇન્ડીંગ

૩૩૬૧૧૧૧ કાગળ

૪૦૧૧૧ પરચુરણ ખર્ચ તથા વી.પી. ખર્ચ

૨૦૬) પોસ્ટ ખર્ચ

૧૨૯૧૧ ભેટની ભુકના

૧૩૪૯૧૧

શ્રી સાધારણ ખર્ચ.

જ

ઉ

૬૯૯) પુસ્તકો વેચાણમાંથી રૂ. હાંસલ

૬૯૯, ૧૧૧

૧૨૮) આકી લેણા

૧૬૫૦૧૧ પરચુરણ ખર્ચ

૨૯૩૧

૪૦૫૧૧૧ આકી દેવા

૬૯૯) ૧૧૧

શ્રી ઐતિહાસિક સિરીઝ ખાતું.

જ

ઉ

૧૯૫૯૧૧૧ આકી દેવા

૭૧૧ પુસ્તકો વેચાણ

૨૦૩૦૧૧૧

૧૭૧૧૧૧ સાધારણ ખાતે રૂ.

૨૦૧૩) આકી દેવા

૨૦૩૦૧૧૧

આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ.

૧૫૧

શ્રીસિદ્ધાચળ ઉપર શ્રીવિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની દેરી
રીપેર તથા જ્યાંતી ફંડ (સાધારણ) ખાતું.

જ

૧૨૫૫) બાકી દેવા
૫૬૧ બ્યાજ

૧૩૧૧

ઉ

૧૩૧ ગોઠીને

૪) રીપેર કરાવવા ચાંદીનું પત્રું વગેરે ખર્ચના

૧૭૧

૧૨૬૪) બાકી દેવા

૧૩૧૧

શ્રીમુળચંદ્રભાઈ સ્મારક ફંડ ખાતું.

જ

૪૩૨૧ બાકી દેવા રૂ. ૧૦૦૦) નો બોન્ડ
ટ્રસ્ટીઓના નામે છે તે ઉપરાંત
૬૮૧૧ બ્યાજ

૫૦૧)

ઉ

૩૨) સ્કોલરશીપના આપ્યા

૪૬૯) બાકી દેવા

૫૦૧)

શ્રીચુત બોડીદાસભાઈ સ્મારક ફંડ.

જ

૯૦) બાકી દેવા રૂ. ૧૦૦૦) બોન્ડ ટ્રસ્ટી-
ઓ નામે, છે તે ઉપરાંત
૫૪૧૧ બ્યાજ

૧૪૫)

ઉ

૧૦૦) ખર્ચના ૧૯૮૫-૮૬ એ વર્ષના

૧૦૦)

૪૫) બાકી દેવા

૧૪૫)

આ સભાનું વર્તમાન નાણાપ્રકરણી ખાતું.

સં. ૧૯૮૬ ના આસો વદ ૦) સુધીનું (સરવૈયું.)

જ

૩૮૨૦) શ્રીજ્ઞાન ખાતે જમે.
૧૪૦૭૯૧૧૧ શ્રીસીરીઝના ખાતાના.
૧૦૦૬૬૧૧૧ શ્રીપુસ્તકો છપાવવાના ખાતાના.
૧૧૬૧૧૧ શ્રીઆત્માનંદ પ્ર. પુ. ૨૮ ખાતે.
૩૬૧) શ્રીપરચુરણ પુસ્તકો ખાતે.

ઉ

૭૬૪૦૧૧ શ્રીજ્ઞાન સંખંધી ખાતાના.
૭૭૫૧૧૧ શ્રીસીરીઝના પુસ્તકોના.
૮૬૮૧૧૧ શ્રીપુસ્તકો છપાવવાના ખાતાના.
૧૬૫૬૧૧૧ શ્રીપરચુરણ ખાતાના.
૧૯૮૭૧૧૧૧ શ્રી મકાન ખાતાના.

૬૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨૪૨૦૬) શ્રી મેઝ્ઝર શી ખાતે. ૩૫૭૩૩૧૩૧૧ શ્રી સરાશી ખાતાના.
 ૪૮૦૦) શ્રીઆત્માનંદ ભવન મદદકાર ખાતે. ૮૭૩)૧૧૧ શ્રીમેઝ્ઝરના ખાતાના.
 ૬૬૫૬)૧૧૧ જ્યન્તિ સમારક તથા ફો. ૧૨૮૧૨ શ્રી પરચુરણ ખાતાઓ.
 ૭૩૩૫૧૧૧ શ્રી સરાશી ખાતાઓ. ૦૧૧૧૨ શ્રી પુરાંત.
 ૧૦૬૧૧૧૦૧૧ શ્રી પરચુરણ ખાતાઓ. ૭૪૫૨૮૧૧૧

૭૪૫૫૮)૧૧૧

૭૪૫૨૮૧૧૧

૨૬૧૧૧ ફેર



મુનિ વિહારથી થતાં લાભો.

૧૫૩

મુનિ વિહારથી થતાં લાભો.

રામસેન તીર્થની યાત્રા.

ડીસા શહેરથી અંદાજ ૧૦ કોસ ઉપર આવેલા પ્રાચીન તીર્થ શ્રી રામસેનની યાત્રા માટે મહારાજશ્રી હંસવિજયજી તથા પંચાસજી શ્રી સંપતવિજયજી આહી સાધુઓએ વિહાર કરી કાર્તિક વદી ૨ ના દિવસે પાલણુપુર બહાર સ્થાનક-વાસી શેઠના બંગલે ઉતારો લીધો હતો. ત્યાંથી જામપુરા સુધી શ્રાવક શ્રાવિકાના સમુદાયની હાજરી હતી. વદિ ૫ ના દીવસે ચડોખા ગામે પધારતાં પાલણુપુરના વતની ઘણા શ્રાવક શ્રાવિકાઓ પગે ચાલતાં મહારાજશ્રી સાથે અને કેટલાક રેલમાં આવી. પહોંચેલ હતા ત્યાં શ્રાવકના પાંચ સાત ઘર છે. પરંતુ દેરાસર ન હોવાથી જોષ મળતાં ઉપાશ્રયમાં પ્રભુની છબીઓ પધરાવી પ્રાયઃ દરેક ઘરવાળા શ્રાવક શ્રાવિકાઓ હંમેશાં દર્શન કરવાનો નિયમ લીધો છે, અને એક શ્રાવિકાએ ત્યાં ધર્મશાળા બાંધવા રૂ. ૫૦૦) આપવાની ઇચ્છા પ્રદર્શિત કરી છે.

ત્યાંથી જોલા ગામે આવતાં ત્યાં શ્રાવકના વીસઘરો હોવા છતાં દેરાસર ન હોવાથી દેરાસર કરવાનું સુકરર થતા એક બાઇએ ૧૫૦૦ રૂપૈયા આપવાનું સ્વીકાર કર્યું છે, ત્યાંથી ચંડીસરગામે પધારી શ્રી રૂપમદેવ સ્વામીનું ચૈત્ય ઝુંહાર્યું છે.

ડીસા શહેરમાં પ્રવેશ.

ચંડીસરથી અનુક્રમે ડીસે પધારતાં ત્યાંના શ્રી સંઘે સામૈયું કર્યું હતું. તે પ્રસંગે પંચાસ શ્રી કસ્તુરવિજયજી તથા મુનિ શ્રી મંગળવિજયજી શિષ્ય સમુદાય સાથે સામે ગયા હતાં. ત્યાંથી ગીરનારજીની પૂજા બજાવવામાં આવી ત્યારે મહાન દેરાસર પણ ચિંકાર ભરાઈ ગયું હતું. આ ગામમાં પાંજરાપોળ બાબત મહાન ઝઘડો હતો, અને પાંજરાપોળ આક્રમમાં હતી. પ્રભુના રથના ઠેકાણે જે પક્ષનાં જુદાં જુદાં તાળાં પડ્યાં હતાં. નોકારશી પણ બંધ હતી, તેથી આખો સંઘ ચિંતાતુર હતો. કારણ કે ઉપધાન માળાનો વરઘોડો શાંતિથી પસાર થશે કે કેમ તે શંકા અસ્ત હતું. પણ પંચાસ સંપતવિજયજીના પ્રયાસથી સમાધાન થઈ ગયું, તેથી બધો સંઘ ખુશ ખુશ બની ગયો છે ત્યાંથી ડીસા કેમ્પ થઈ મહારાજશ્રીએ રામસેન તરફ વિહાર કર્યો ત્યારે કુવા ઉપરની ધર્મશાળાએ મેજસ્ટ્રેટ સુખલાલ-ભાઈ તથા ડીસા કંપના શ્રાવકો હાજર થયા હતા. માંગસર શુદ્ધ ૧૦ ના દીવસે રામસેનનું પ્રાચીન ચૈત્ય ઝુંહાર્યું હતું. દહેરાસરમાં ચંદરવા, પુંડીયા, સુગટ કુંડલ અને ચક્ષુઓનું પણ ઠેકાણું ન હતું, તેથી પાલણુપુર લખી ચંદરવા પુઠીયાં મંગાવ્યાં તથા કરીગરને જોલાવી નવા ચક્ષુ તથા જુનાનો ફેરફાર કરાવી તંબોલ

૬૪૬

શ્રી અમ્ભાવાદ પ્રકાશ

પાપણા બ્રહ્મદીયો સુધરાવી અમદાવાદવાળા હીરાકોર વડેને તથા વિજાપુરી શ્રાવિકાએ મુગટ કુંડલ કરાવી આપવા સ્વીકાર્યું. ગામના કુસંપતું સમાધાન થવાથી નાગફળા ગામના શ્રાવિકે ખાંચ સાત અમના લોકોને નોતરી ત્યાં પુજા બણાવવા પૂર્વક નોકારસી જમાડી હતી. ત્યાંના ખમવાના મંદીરમાં એક ધાતુના મોટા કાઉસગીયા હતા, તે કોઈને આપતો નહીં પણ મહારાજ શ્રી પાસે બોલાવી તેને સમજાવતાં તે લેવાનું કયું પણ તેનાથી કરતાં શ્રાવિકાએ ઉઠાવવાની હિંમત કરી નહિ, ત્યારે મહારાજ શ્રી, સાથુઓ પાસે ઉપડાવી લાવ્યા અને મૌન એકાદશીના દિવસે જૈન દેરાસરના લોંચરામાં પધરાવ્યા. આ મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા રામસેનના જૈન રાજા રઘુસેને ૧૦૮૪ ની સાલમાં કરાવેલી છે. આ તોર્થના જીર્ણોદ્ધારની ખાસ જરૂર છે. દેરાસરના અમદાર પાસે કાંટાની વાડ હતી તે કાઢી નખાવી પ્રવેશમે રસ્તા સુગમ કરાવેલો છે.

ભીમપટ્ટી શ્રી ભીન્નડીયાજીનો મહાન મેળો અને મુનિ મહારાજ શ્રી હંસવિજયજીનો પ્રવેશ.

માગશર વદી ૭ ના દિવસે મુનિમહારાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ શ્રી રામસેન તીર્થેની યાત્રા કરી પધારતા નોકારસી કરવા આવેલા મારવાડી સફળ-હસ્થાએ તથા અજેન રહિશ શ્રાવક વર્ગે તથા ડીસેથી આવેલ લોકોએ મહારાજજીનું સ્વાગત કર્યું હતું. આનંદ પૂર્વક શ્રી ભીલડીયા પાર્શ્વનાથની યાત્રા કરી તપાસ કરતાં લોંચરામાં ઉતરવાના પગથીયાની જમણી બાજુએ એક મૂર્તિ તેમના જોવામાં આવી પરંતુ તે મૂર્તિ ઉપર રંગરોગાન કરો અપૂજ્ય બનાવી દિધેલી હતી. તેના નામનો પણ માહિતી કોઈ આપી શકતું નહોતું. તેથી તેના રંગ ઉતરાવી નાખી જોયું તો હુગ્ધ વંણી શ્રી ગૌતમ સ્વામીની ભવ્ય મૂર્તિ લેખ ઉપરથી માલુમ પડી. આ મૂર્તિ સંવત ૧૩૨૪ માં આચાર્ય શ્રી જિન પ્રબોધ સૂરિજીએ પ્રતિષ્ઠિત કરેલી હોવાથી પૂજનીય બનાવી છે. પોસ દશમીના દિવસે તો પટણા-પાલનપુર ડીસા કેપ અને શહેરના લોક ચારે તરફથી હજારોની સંખ્યામાં ઉતરી પડ્યા હતા, બપોર પછી વરઘોડા ચડયો હતો તેમાં મહારાજ શ્રી હંસવિજયજી શિષ્ય પ્રશિષ્ય સહિત તથા પન્યાસ કુમુદ વિજયજી તથા પન્યાસ કસ્તુવિજયજી તથા વૃદ્ધ મુનિ શ્રી વીરવિજયજી તથા મંગળ મૂર્તિ શ્રી મંગળવિજયજી સહશિષ્ય તથા શ્રીમંત્ર નેમીસૂરીજીના પ્રશિષ્ય તપસ્વીજી આદિ મુનિ મંડળ સપ્તેમ વરઘોડામાં ચાલતું હતું ત્રણ દિવસ સુધી લોકો માટે રસોડું ચાલુ હતું.

તેમજ મારવાડી અને ગુજરાતી બાઈઓ વગેરે શ્રાવિકામંડળ તેજ પરમાણુ લાલ લેખ આનંદ માનતું હતું. દેવદ્રવ્યાદિની ઉપજ સમયોચિત થઈ હતી (મળેલું)



ધ્યાનમાં લેશો—

સ્થાન બદલ્યું છે.

જૈન સસ્તી વાંચનમાળાની ઑફીસ ભાવનગરથી પાલીતાણા ફેરવવામાં આવેલ છે. જેથી તમામ પત્રવહેવાર પાલીતાણા કરશો.

આ વર્ષનાં અમારા ગ્રાહકોને મોકલવાનાં ચાર પુસ્તકોનું વીં પીં લવા-જમના રૂા ૩) પોસ્ટ ખર્ચનાં ૦-૧૧-૦ મળી રૂા ૩-૧૧-૦ ના વીં પીં થી પોસ્ટ માસમાં મોકલાશે જે સ્વીકારી લેવા વિનંતી છે. ગ્રાહકોની સગવડ માટે દરેક સંસ્થાના જૈન ધર્મના પુસ્તકોનો સારો સ્ટોક અમારે ત્યાં રહે છે. જેથી સાથે મંગાવનારને ખર્ચમાં ફાયદો થાય છે. વળી હાલમાં કેટલાંક પુસ્તકોની કિંમતમાં સારો ઘટાડો કરેલ છે. મંગાવી ખાત્રી કરશો.

લખો:—જૈન સસ્તી વાંચનમાળા.

પાલીતાણા-(કાઠીયાવાડ)

રાષ્ટ્રીય પ્રવૃત્તિના મહાન ઉત્સવના લાભાર્થે ઘટાડેલા ભાવો.

નવેનાં જૈન પુસ્તકો જેની દરેકની એક ઉપરાંત ધણી આવૃત્તિઓ થયેલ છે તેજ તેના ઉપયોગીપણાનો સાબીતિ છે, જેની દશ દશ હજાર નકલો ખપી ગઈ છે તેજ તેનો પુરાવો છે તો ભુલાશો તો રહી જશો.

	મૂળ કિંમત	ઘટાડેલા ભાવ
જૈન સંજ્ઞાયમાળા ભાગ ૧-૨-૩-૪	૨-૦-૦	૧-૮-૦
કર્મ પરીક્ષા તે દૈવી ચક્રનો ચમત્કાર	૨-૦-૦	૧-૮-૦
તિર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર) આવૃત્તિ ૨ જી	૨-૮-૦	૨-૦-૦
જૈન કથા સંગ્રહ ભાગ ૧ લો આવૃત્તિ ૩ જી	૧-૮-૦	૧-૦-૦
મહિલા મહોદય ભા. ૧-૨ દરેકના	૨-૦-૦	૧-૮-૦
જૈન કાવ્ય સંગ્રહ ભાગ ૭ મો	૦-૮-૦	૦-૬-૦
અમૃત્ય શિક્ષા	૦-૮-૦	૦-૪-૦
જૈન સુખોદય ભક્તિમાળા આવૃત્તિ બીજી	૦-૫-૦	૦-૩-૦
વૈરાગ્ય શતક ભાષાંતર	૧-૮-૦	૧-૦-૦
સૂત્રગંગા સૂત્રનું ભાષાંતર ભાગ ૧ લો	૧-૮-૦	૧-૦-૦
નિત્ય નિયમની પોથી	૦-૩-૦	૦-૨-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો સિવાયનાં દરેક પુસ્તકો જૈન તેમજ જૈનેતર ધણા જ કીશાયતથી મળશે. વધુ હકીકત સારૂ ટપાલથી લખો જુના અને જાણીતા જૈન શુકસેવર—

ખાસાભાઈ છગનલાલ શાહ.—૬૦ કીકાભટ્ટની પોળ, મું અમદાવાદ.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૨૮ મું. વીર સં. ૨૪૫૭ મે. ૧૯૭૯ મ. સં. ૫૧. અંક ૬ હો.

જૈન ધર્મનો જાણવો.

“આપણો આ રાષ્ટ્ર ધર્મ વિશાળ છે. ભૂત ધર્મ અથવા આધ્યાત્મિક ધર્મ સાથે સુસંગત છે. પાતિવ્રત્યમાં પરમ ધર્મ દેખ નથી, ઇષ્ટ દેવની ભક્તિમાં અન્ય દેવનો તિરસ્કાર નથી, તેમ સાચા ધર્મમાં પર રાષ્ટ્ર પ્રત્યે દ્રેષ કે તિરસ્કાર નથી રહ્યો. પોતાના કુટુંબનું ન્યાય રીતે ધારણ પોષણ અને સત્ત્વ સંશુદ્ધિ થઈ શકે તે માટે તેના નિયંત્રતા બનવું એ ખરો કુટુંબ ધર્મ છે તેવી જ રીતે રાષ્ટ્રના ધારણ પોષણ અને સત્ત્વ સંશુદ્ધિ ન્યાય રીતે શક્ય બને તે સાચું રાષ્ટ્રને માટે સ્વરાજ્ય મેળવવું તે ખરો રાષ્ટ્ર ધર્મ છે. આમાં પર રાષ્ટ્રનું રાજ્ય પચાવી પાડવાની અધર્મ યુક્ત વાત નથી. અલગત, આપણા રાષ્ટ્રને પર રાજ્યની ધુસરીમાંથી મુક્ત કરવાના પ્રયત્નમાં પર રાજ્યને દેખીતી હાનિ લાગવાનો સંભવ છે. પરંતુ આપણાં રાષ્ટ્રનાં જો માર્ગ ગ્રહણ કર્યો તે ધર્મ યુક્ત હોવાથી તે હાનિ આપણને ન થાય. રાષ્ટ્રે મુક્તિનો માર્ગ અહિંસાનો ગ્રહણ કર્યો છે. કોઈ પણ અન્યાયી સરખો વાંકો કર્યા વિના, તેને ગાળ સરખી દીધા વિના, મનથી પાછો ખેંચી લેવા વિના માત્ર શાંત પણ જનતાંત સત્યાગ્રહથી સ્વરાજ્ય મેળવવાનો હાવો છે. આ પ્રકારનું પ્રજા પ્રજા વચ્ચેનું યુદ્ધ જગતના ઇતિહાસમાં જોઈએ. આ યુદ્ધનો પ્રભુતા હિંદનો બદલે જગતનો સર્વ ધર્મ સન્ત પુરૂષ છે. યુક્ત હિંસક યુદ્ધને પણ ધર્મ યુદ્ધ કહેવાનો પ્રચાર છે. તો આતો એથીયે વિશેષ ન્યાય યુક્ત અહિંસક યુદ્ધ છે અને તેથી તે સાચો ધર્મ યુદ્ધ છે. તેમાં સાધ્ય તેમજ સાધન બંને ધર્મ યુક્ત છે. આ શુદ્ધ ધર્મ યુદ્ધના વિજયમાં જૈન ધર્મનો પણ વિજય રહેલો છે. કેમકે બંનેનો મુખ્ય સિદ્ધાંત અહિંસા છે; જૈનો પોતાના સાચા અહિંસા ધર્મને ઓળખે અને અન્ય ધર્મ યુદ્ધનું રહસ્ય સમજે તો તેઓ દેશને તારે અને પોતાના ધર્મનો દિગ્વિજય કરાવે.”

શ્રી ચંદુલાલ કાશીરામ દવે.